

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

១០៧

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ឯកសារគោលនយោបាយ

ស្តីពី

ការអភិវឌ្ឍយន្តការតាមដានដ៏គួរចាត់ចែង និងឯកជន

សម្រាប់គ្រប់គ្រងកម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ

២០១៦-២០២០

រៀបចំដោយ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

អារម្ភកថា

រាជរដ្ឋាភិបាល បានអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យនូវយុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ និងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ- ដំណាក់កាលទី១ និងទី២ របស់ខ្លួន ហើយក្នុងនីតិកាលទី៥ នៃរដ្ឋសភា បានឈានដល់ការដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រ ចតុកោណ-ដំណាក់កាលទី៣ ដើម្បីកំណើន, ការងារ, សមធម៌, និងប្រសិទ្ធភាព នៅកម្ពុជា ។ ឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រ ទាំងនេះ បានប្រកាសអំពីបេសកកម្ម, ការប្តេជ្ញា, និងកិច្ចប្រឹងប្រែងឥតរាថយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចាប់តាំង ពីនីតិកាលទី១ នៃរដ្ឋសភារហូតមក ក្នុងការធានាចីរភាពនៃការអភិវឌ្ឍ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ឆ្លើយតបទៅ នឹងបំណងប្រាថ្នារបស់ប្រជាជន ដោយក្នុងនោះ បានប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការកំណត់យក៖ (១) ការវិនិយោគហេដ្ឋារចនា សម្ព័ន្ធសាធារណៈជាវិស័យអាទិភាព សម្រាប់ទ្រទ្រង់ចីរភាពនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង, បង្កើនប្រសិទ្ធភាព សេដ្ឋកិច្ច, ព្រមទាំងពង្រឹងភាពប្រកួតប្រជែង និងជំរុញពិធីកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា និង (២) ការចាត់ទុកវិស័យឯកជន ជាក្បាលម៉ាស៊ីននៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ដោយទទួលស្គាល់ថាវិស័យឯកជនមានតួនាទីគន្លឹះក្នុងការជំរុញកំណើននិង ការអភិវឌ្ឍសង្គម និងការបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទំនើបនិងនវានុវត្តភាព សំដៅបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនិងសមត្ថភាពប្រកួត ប្រជែងនៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។

ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានខិតខំវិនិយោគយ៉ាងគំហុក និងប្រកបដោយវិចារណកម្មខ្ពស់លើការស្តារ, កសាង, និងអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ដោយប្រើប្រាស់ប្រភពទុនហិរញ្ញប្បទានជាប្រពៃណី ផ្អែកលើ លទ្ធភាពថវិកាជាតិដែលខ្លួនមាន ក៏ដូចជាប្រភពធនធានហិរញ្ញប្បទានដែលកៀរគរបានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា។ ទន្ទឹមនេះ ស្របគ្នានឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកៀរគរការវិនិយោគនានា ទាំងការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស និងទាំង ការវិនិយោគផ្ទាល់ពីឯកជនក្នុងស្រុក កម្ពុជាក៏បានបន្តខិតខំជំរុញវិស័យឯកជនឱ្យចូលរួមជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុង ការវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈផងដែរ ដែលនាំមកនូវប្រភពទុនហិរញ្ញប្បទានបន្ថែម, ចំណេះដឹង- ចំណេះធ្វើ, ព្រមទាំងបច្ចេកវិទ្យាទំនើបដល់វិស័យសាធារណៈ ក្នុងការរៀបចំ និងគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការគម្រោង វិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ប្រកបដោយនវានុវត្តភាព និងកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ជាងមុន ឆ្លើយតប បានគ្រប់គ្រាន់ទាំងបរិមាណ និងប្រសិទ្ធភាពចំពោះតម្រូវការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាជន ស្របតាមចក្ខុវិស័យនៃ គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ក្នុងគោលដៅនេះ ច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើនៅឆ្នាំ២០០៧ ដែលមានគោលបំណង ជំរុញ និងសម្រួលការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ហិរញ្ញប្បទានដោយផ្អែកឯកជន។ តែទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការរៀបចំ និងការគ្រប់គ្រងគម្រោងនៅមានភាពប៉ាន់ប៉ាយ, ប្រើប្រាស់យន្តការចំពោះកិច្ច, និងគ្មានការវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុនៃគម្រោង ដែលមិនអនុលោមតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ។

ក្នុងបរិការណ៍នៃដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ថ្មី ដែលកម្ពុជាទទួលបាននូវឋានៈជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យម កម្រិតទាប ហើយកំពុងឈានទៅជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០ និងបន្តទៅជាប្រទេស មានចំណូលខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៥០ រាជរដ្ឋាភិបាល បានពិនិត្យឃើញថា គោលនយោបាយនៃការជំរុញការវិនិយោគ សាធារណៈ កំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពទ្វេទិស គឺមានទាំងបញ្ហាប្រឈម និងទាំងកាលានុវត្តភាព។

បញ្ហាប្រឈមធំៗ ដែលកម្ពុជាជួបប្រទះ រួមមាន៖ (១) ភាពចាំបាច់ក្នុងការកំណត់ឡើងវិញនូវគោលដៅនៃ ការប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការ ដោយសារនិន្នាការថយចុះនៃហិរញ្ញប្បទានឥតសំណងលើសកលលោក និងការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នីមួយៗ និង (២) ការធ្លាក់ចុះ និងបាត់បង់នូវ ឥណទានសម្បទានកម្រិតខ្ពស់ នាពេលខាងមុខ។

ស្របពេលជាមួយគ្នានេះ កាលានុវត្តភាពថ្មីៗរបស់កម្ពុជា រួមមាន៖ (១) ការងើបឡើងក្នុងសន្ទុះលឿននូវឱ្យ កត់សម្គាល់របស់វិស័យឯកជននៅកម្ពុជាជាងមួយទសវត្សរ៍ចុងក្រោយ និងការកើនឡើងនូវសំណើសុំវិនិយោគរបស់ វិស័យឯកជន តាមទម្រង់ “សាងសង់-អាជីវកម្ម-ផ្ទេរ” ដែលជាទម្រង់មួយនៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដោយផ្តោតជាពិសេស ក្នុងវិស័យផ្លូវថ្នល់, ស្ពាន, និងថាមពល ជាដើម; និង (២) ការដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រ ហិរញ្ញប្បទានថ្មីរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ធំៗក្នុងការប្រើប្រាស់យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់ហិរញ្ញប្បទាន គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ និងបានត្រៀមខ្លួនជួយដល់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ក្នុងការរៀបចំយន្តការនេះ ទាំង ក្របខ័ណ្ឌបច្ចេកទេស និងទាំងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញវត្ថុ។

លើមូលដ្ឋាននេះ កម្ពុជាមិនអាចនៅតែប្រើប្រាស់ “យន្តការចំពោះកិច្ច” ក្នុងការរៀបចំ និងគ្រប់គ្រងការ អនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន បន្តទៀតបានទេ ដូច្នេះ រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវរៀបចំ “ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រង គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០” ដើម្បីរួមចំណែកបង្កើតឡើងនូវបរិស្ថានអំណោយផលសម្រាប់បន្ត ជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការវិនិយោគលើវិស័យហេដ្ឋារចនា- សម្ព័ន្ធសាធារណៈ, វិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច, និងវិស័យអាទិភាពផ្សេងទៀត ប្រកបដោយភាពគ្រប់ ជ្រុងជ្រោយ និងស្របតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ សំដៅពង្រឹងភាពប្រកួតប្រជែងនៃសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ក្នុងតំបន់ និងសកលលោក។

ដើម្បីសម្រេចគោលបំណង, គោលដៅ, និងចក្ខុវិស័យវែងឆ្ងាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឯកសារគោល នយោបាយនេះ សម្រេចដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយ និងការកំណត់យន្តការស្ថាប័ន ព្រមទាំងរៀបចំ យន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុចាំបាច់នានា សំដៅរៀបចំឡើងនូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាព ជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិភាព, តម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, សង្គតិភាព, និង ភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ឱ្យបាននៅមុនដំណាច់ឆ្នាំ២០២០។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងឋានៈជាសេនាធិការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវទទួលបន្ទុកជាស្ថាប័ននាំមុខ ក្នុងការសម្របសម្រួលលើការអនុវត្តរាល់វិធានការដែលបានដាក់ចេញក្នុងឯកសារគោលនយោបាយនេះ ឱ្យមាន ប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល សង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ នឹងចូលរួមផ្តល់ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពេញលេញ ប្រកបដោយស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ក្នុងការអនុវត្ត “ឯកសារគោលនយោបាយ ស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍ការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦- ២០២០” ឱ្យបានជោគជ័យ សំដៅចូលរួមលើកស្ទួយការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គម លើដំណើរនៃមាតិកាសំខាន់ៗ ក្នុង ឆ្ពោះទៅកាន់វឌ្ឍនភាព, វិបុលភាព, និងភាពចម្រើនរុងរឿង។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បុព្វកថា

បុព្វកថា

គោរពតាមការចាត់តាំងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុបានដឹកនាំរៀបចំ “**ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០**” ដែលមានគោលបំណងជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តការវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ លើការស្តារ និងអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ប្រកបដោយនវានុវត្តភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ សំដៅរួមចំណែកទ្រទ្រង់ ចីរភាពនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង និងបង្កើនសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជា។

ឯកសារគោលនយោបាយនេះ ត្រូវបានម្ចាស់ការរៀបចំដោយក្រុមមន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់របស់ក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយបានសិក្សាដកពិសោធន៍ពីប្រទេសមួយចំនួនលើពិភពលោកដែលទទួលបាន ជោគជ័យក្នុងការរៀបចំនិងអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ជាពិសេស ប្រទេសក្នុងទ្វីបអាស៊ី ព្រមទាំងធាតុចូលដែលទទួលបានពីការចូលរួមក្នុងវេទិកាពិគ្រោះយោបល់ថ្នាក់ តំបន់ និងពិដៃគូអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួន។ ទន្ទឹមនេះ ការរៀបចំ “**ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការ ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០**” ត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើបរិការណ៍បច្ចុប្បន្ននៃកម្ពុជាផង និងក៏អនុលោមតាមការអនុវត្តនិងនិន្នាការជាសកលផងដែរ។

“**ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រង គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០**” គឺជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវដ៏មានសារៈសំខាន់សម្រាប់ឈានទៅ សម្រេចបានតាមចក្ខុវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលបានកំណត់យកមុនដំណាច់ឆ្នាំ២០២០ ជាពេលវេលាគោល ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបង្កើត និងអនុវត្តឱ្យបានពេញលេញ នូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការវិនិយោគសាធារណៈ តាម យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ប្រកបដោយភាពប្រទាក់ក្រឡានិងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ស្របតាមឧត្តមានុវត្ត ជាអន្តរជាតិ ព្រមទាំងរួមចំណែកពង្រឹងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ ដែលកើតចេញ ពីការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការនេះ។ ដើម្បីសម្រេចបានតាមចក្ខុវិស័យនេះ យុទ្ធសាស្ត្រ គន្លឹះរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺការដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយរយៈពេលខ្លីដែលផ្តល់ផលភ្លាមៗ និង វិធានការរយៈពេលមធ្យមនិងវែង ដើម្បីរួមចំណែកបង្កើតឡើងនូវបរិស្ថានអំណោយផលសម្រាប់បន្តលើកកម្ពស់ ការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការវិនិយោគសាធារណៈ ដោយចាប់ផ្តើមពីការពិនិត្យ និង កែសម្រួលក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, កំណត់យន្តការស្ថាប័ន, ដាក់ឱ្យអនុវត្តនីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ, និងបង្កើត

យន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុតាមការចាំបាច់ ព្រមទាំងកំណត់ច្បាស់លាស់នូវវិស័យអាទិភាពវិនិយោគសាធារណៈតាម
យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ស្របតាមបរិការណ៍វិវឌ្ឍនាការរបស់កម្ពុជា។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងឋានៈជាសេនាធិការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ប្តេជ្ញាខិតខំសម្រេចឱ្យបាននូវ
ប្រសិទ្ធភាព, វិវឌ្ឍនភាព, និងសង្គតិភាពនៃការអនុវត្តវិធានការជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលបានដាក់ចេញក្នុងឯកសារ
គោលនយោបាយនេះ និងស្នើសុំការចូលរួមផ្តល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពេញលេញពីសំណាក់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីឈានទៅសម្រេចឱ្យបានជោគជ័យនូវការបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការវិនិយោគសាធារណៈ
តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ស្របតាមចក្ខុវិស័យវែងឆ្ងាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៦

លោកស្រី ហ៊ុន សែន

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

និងជាប្រធានក្រុមការងារគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

បណ្ឌិត. អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

ឯកសារគោលនយោបាយ

ស្តីពី

ការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូវិនិយោគ និងឯកជន

សម្រាប់ក្រុមក្រុងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ

២០១៦-២០២០

មាតិកា

ទំព័រ

១- សេចក្តីផ្តើម..... ១

២- ចក្ខុវិស័យ..... ៣

៣- គោលបំណង និងគោលដៅ..... ៣

៤- និយមន័យ និងទម្រង់ទូទាត់នៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ៤

៥- បរិការណ៍បច្ចុប្បន្ននៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន..... ៥

    ៥-១- បរិការណ៍សកល..... ៥

        ៥-១-១- និន្នាការសកល..... ៥

        ៥-១-២- ការអនុវត្តជាសកល..... ៥

    ៥-២- បរិការណ៍កម្ពុជា..... ៧

        ៥-២-១- ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និងយន្តការស្ថាប័ន..... ៧

        ៥-២-២- បញ្ហាប្រឈម និងកាលានុវត្តភាព..... ៩

៦- យុទ្ធសាស្ត្រ..... ១២

    ៦-១- វិធានការគោលនយោបាយបន្ទាន់ចំពោះមុខ ១២

    ៦-២- វិធានការគោលនយោបាយរយៈពេលមធ្យម និងវែង..... ១៤

៧- ផែនការសកម្មភាពស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ១៥

៨- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយ ១៩

៩- សេចក្តីសន្និដ្ឋាន..... ២០

ឧបសម្ព័ន្ធ៖   ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្សសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងវិនិយោគ
 សាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន

១-សេចក្តីផ្តើម

ក្នុងរយៈកាលជាងពីរទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ កម្ពុជាសម្រេចបាននូវស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ ជាមធ្យមក្នុងកម្រិត ៧,៧ ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយផលិតផលសរុបក្នុងស្រុក សម្រាប់ប្រជាជនម្នាក់ៗ បានកើនឡើងប្រមាណប្រាំមួយដង គឺពីប្រមាណជាង ២០០ ដុល្លារអាមេរិក នៅឆ្នាំ១៩៩២ ដល់ ១ ២២៨ ដុល្លារអាមេរិក នៅឆ្នាំ២០១៥។ ទន្ទឹមនេះ អត្រាភាពក្រីក្របានធ្លាក់ចុះពីប្រមាណ ៥០ ភាគរយ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩២ មកត្រឹមរង្វង់ ១៦ ភាគរយ ក្នុងឆ្នាំ២០១៥។ ការសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលដ៏ធំធេងទាំងនេះ ពិតជាមិនអាចកាត់ផ្តាច់បានពីការរួមចំណែកដ៏សំខាន់ពីការវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជន, ការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស, និងជាពិសេស ការវិនិយោគសាធារណៈរបស់រដ្ឋលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត។

ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានខិតខំវិនិយោគយ៉ាងតម្រូវ និងប្រកបដោយវិចារណកម្មខ្ពស់ លើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ដោយប្រើប្រាស់ប្រភពទុនហិរញ្ញប្បទានជាប្រពៃណី ផ្អែកលើលទ្ធភាពថវិកាជាតិដែលខ្លួនមាន និងក៏ដូចជាប្រភពធនធានហិរញ្ញប្បទានដែលកៀរគរបានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា។ បើទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ក៏នៅតែមិនទាន់ឆ្លើយតបបានគ្រប់គ្រាន់ទាំងបរិមាណនិងប្រសិទ្ធភាពចំពោះតម្រូវការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាជន ក៏ដូចជាប្រភពធនធានហិរញ្ញប្បទានដែលកៀរគរបានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានានៅឡើយ ដែលតម្រូវឱ្យកម្ពុជានៅតែត្រូវបន្តខិតខំកៀរគរការចូលរួមវិនិយោគពីវិស័យឯកជនលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈបន្ថែមទៀត។ ការចូលរួមវិនិយោគពីវិស័យឯកជន មិនត្រឹមតែនាំមកនូវប្រភពទុនហិរញ្ញប្បទានបន្ថែមប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងនាំមកនូវចំណេះដឹង-ចំណេះធ្វើ ព្រមទាំងបច្ចេកវិទ្យាទំនើបដល់វិស័យសាធារណៈ ក្នុងការរៀបចំនិងគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការគម្រោងវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈប្រកបដោយនវានុវត្តភាព និងកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ជាងមុនទៀតផង។

ចាប់តាំងពីនីតិកាលទី១ នៃរដ្ឋសភា រាជរដ្ឋាភិបាលបានខិតខំជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តវិស័យឯកជនក្នុងការចូលរួមវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ដោយបានដាក់ចេញនូវឧបករណ៍គោលនយោបាយ, បទដ្ឋានគតិយុត្ត, និងវិធានការចាំបាច់នានាក្នុងការពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយអង្គអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ឱ្យកាន់តែទូលំទូលាយ ជាក់ស្តែងដូចបានកំណត់ក្នុង៖ (១) យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ និងផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចលើកទី១ (១៩៩៦-២០០០) និងលើកទី២ (២០០១-២០០៥), (២) យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ-ដំណាក់កាលទី១ និង ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០០៦-២០១០, (៣) យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ-ដំណាក់កាលទី២ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិបច្ចុប្បន្នកម្ម ២០០៩-២០១៣, និង (៤) យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ-ដំណាក់កាលទី៣ និង ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៤-២០១៨។

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនេះ ច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន ក៏ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើនៅឆ្នាំ២០០៧ ដែលមានគោលបំណង ជំរុញ និងសម្រួលការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ហិរញ្ញប្បទានដោយផ្អែកឯកជន។ បើទោះបីយ៉ាងនេះក្តី អនុក្រឹត្យ, លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត, និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការសម្រាប់គាំទ្រការអនុវត្ត ច្បាប់នេះ នៅមិនទាន់ត្រូវបានរៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តនៅឡើយ ជាហេតុធ្វើឱ្យយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅតែមិនទាន់អាចអនុវត្តបានទាំងស្រុងនិងមានប្រសិទ្ធភាពពេញលេញ ពោលគឺ កន្លងមក ការរៀបចំ, ការចរចា, និងការគ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោង មានភាពប៉ាន់ប៉ាយ, ប្រើប្រាស់យន្តការចំពោះកិច្ច, និងគ្មានការវាយ តម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុនៃគម្រោង ដែលមិនទាន់អនុលោមទាំងស្រុងតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិនៅឡើយ។

ក្នុងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ថ្មីនេះ កម្ពុជាត្រូវប្រឈមចំពោះបញ្ហាធំៗ ចំនួន ០២ រួមមាន៖ (១) ភាពចាំបាច់ ក្នុងការកំណត់ឡើងវិញនូវគោលដៅនៃការប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការ ដោយសារនិន្នាការថយចុះ នៃហិរញ្ញប្បទានឥតសំណងលើសកលលោក និងការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានរបស់ដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍នីមួយៗ និង (២) ការធ្លាក់ចុះនៃឥណទានសម្បទានកម្រិតខ្ពស់ នៅពេលដែលកម្ពុជាទទួលបាននូវឋានៈ ជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប។

ស្របពេលជាមួយគ្នានេះ ចំពោះមុខស្ថានភាពដែលប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ភាគច្រើននៅលើសកលលោក កំពុងរងសម្ពាធនៃការកើនឡើងនូវបន្ទុកសេវាបំណុលសាធារណៈ ដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់យ៉ាងច្រើន លើសលប់នូវឥណទានពីប្រភពនានាសម្រាប់ការវិនិយោគសាធារណៈ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពហុភាគីធំៗបានប្រកាស ដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញប្បទានថ្មី គឺការប្រើប្រាស់ “**យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់ គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ**” និងបានត្រៀមខ្លួនជួយដល់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងការរៀបចំយន្តការនេះ ទាំង ក្របខ័ណ្ឌបច្ចេកទេស និងទាំងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញវត្ថុ។

បើទោះជាស្ថានភាពបំណុលសាធារណៈរបស់កម្ពុជាមានចីរភាពក្នុងរយៈពេលវែង ខុសពីស្ថានភាពបំណុល សាធារណៈរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និងប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួនក្តី ផ្អែកតាមចក្ខុវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជានៅតែត្រូវការយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងការវិនិយោគសាធារណៈ។ លើមូលដ្ឋាន នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចរៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តនូវ “**ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាព ជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០**” ប្រកបដោយភាពគ្រប់ ជ្រុងជ្រោយនិងស្របតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ ដែលនឹងជួយកែលម្អនិងលើកកម្ពស់បរិស្ថានអំណោយផល សម្រាប់បន្តជំរុញការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជនលើការវិនិយោគសាធារណៈ, បង្កើតជាប្រភពហិរញ្ញប្បទានថ្មី សម្រាប់បំពេញបន្ថែមលើប្រភពទុនវិនិយោគសាធារណៈជាប្រពៃណីរបស់រដ្ឋ, និងរួមចំណែកដល់ការពង្រឹងការ គ្រប់គ្រងកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុរបស់កម្ពុជា។ ឯកសារគោលនយោបាយនេះ ដាក់ចេញនូវវិធានការ គោលនយោបាយ ដែលជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន និងកំណត់

វិស័យអាទិភាពនៃគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន រួមមាន៖ (១) វិធានការគោលនយោបាយបន្ទាន់ចំពោះមុខ និង (២) វិធានការគោលនយោបាយរយៈពេលមធ្យម និងវែង។ ទន្ទឹមនេះ ឯកសារគោលនយោបាយនេះ ក៏បានដាក់ចេញផងដែរនូវផែនការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្សសម្រាប់ពង្រឹងសមត្ថភាពមន្ត្រីរាជការ ពាក់ព័ន្ធនឹងវដ្តនៃគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

២-ចក្ខុវិស័យ

នៅមុនដំណាច់ឆ្នាំ២០២០ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបង្កើត និងអនុវត្តឱ្យបានពេញលេញ នូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ប្រកបដោយភាពប្រទាក់ក្រឡា និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយស្របតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ ព្រមទាំងរួមចំណែកពង្រឹងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុដែលកើតចេញពីការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការនេះ។ ការសម្រេចបាននូវចក្ខុវិស័យនេះ នឹងមិនត្រឹមតែរៀបចំបាននូវហិរញ្ញប្បទានពីវិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុពាក់ព័ន្ធ បន្ថែមលើប្រភពទុនហិរញ្ញប្បទានជាប្រពៃណីប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងនាំមកជាមួយនូវបច្ចេកវិទ្យាទំនើប និងនវានុវត្តភាព ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈ និងសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែងនៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ផងដែរ។

៣-គោលបំណង និងគោលដៅ

ឯកសារគោលនយោបាយនេះ មានគោលបំណងជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តការវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការចូលរួមស្តារ, កសាង, ជួសជុល, ប្រតិបត្តិការ, និងថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈព្រមទាំងវិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងទៀត ប្រកបដោយនវានុវត្តភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ស្របតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ សំដៅរួមចំណែកទ្រទ្រង់ចីរភាពនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង និងបង្កើនសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជា ក្នុងបរិការណ៍នៃសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងសកលលោក។

ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងខាងលើ តាមរយៈឯកសារគោលនយោបាយនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលមានគោលដៅដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រ, កំណត់យន្តការស្ថាប័ន, និងបង្កើតយន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់រយៈពេលខ្លី មធ្យម និងវែងសំដៅរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធភាព, តម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, សង្គតិភាព, និងភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ព្រមទាំងរួមចំណែកពង្រឹងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ ដែលកើតចេញពីការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការនេះ។

៤- និយមន័យ និងទម្រង់ទូទាត់នៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន

ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សំដៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគរវាងរដ្ឋ ជាមួយដៃគូឯកជនមួយឬ ច្រើន ក្នុងការស្តារ, កសាង, ជួសជុល, ថែទាំ, និង/ឬគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ឬ វិស័យ បង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងទៀត ឬ ក្នុងការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់ ដែលភាគីឯកជន ត្រូវដាក់ទុនវិនិយោគ ហើយទទួលរ៉ាប់រងហានិភ័យ និងផលប្រយោជន៍ តាមការកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាសម្បទាន។

ការវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ត្រូវបានទូទាត់សងវិញតាម ០៣ ទម្រង់ទូទាត់ដូចខាងក្រោម៖

- **ការទូទាត់ផ្អែកលើផលចំណូល (Revenue-based Payment)** ÷ ជាទម្រង់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យដៃគូ ឯកជន ប្រមូលចំណូលពីអ្នកប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និង/ឬ ពីអ្នកទទួលសេវា សាធារណៈ ដែលកើតចេញពីគម្រោង។ ទម្រង់នេះ អាចអនុវត្តបានចំពោះគម្រោងវិនិយោគ សាធារណៈទាំងឡាយណាដែលមានផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និងមានលទ្ធភាពប្រមូលចំណូលពី អ្នកប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និង/ឬ ពីអ្នកទទួលសេវាសាធារណៈ។
- **ការទូទាត់ផ្អែកលើថវិកាជាតិ (Availability-based Payment)** ÷ ជាទម្រង់ដែលរដ្ឋត្រូវទូទាត់ថ្លៃ វិនិយោគ និង/ឬ កម្រៃសេវាពាក់ព័ន្ធ ជូនដៃគូឯកជនដែលវិនិយោគលើការស្តារ, សាងសង់, ជួសជុល, ធ្វើប្រតិបត្តិការ, និង/ឬ ថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ឬផ្តល់សេវាសាធារណៈ។ ទម្រង់នេះ អាចអនុវត្តបានចំពោះករណី៖ (១) រដ្ឋជាអ្នកប្រើប្រាស់ ឬ ជាអ្នកទិញសេវាកម្មដោយ ផ្ទាល់ ឬ (២) គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈមានលក្ខណៈសង្គមកិច្ច ដែលពុំមានលទ្ធភាពប្រមូល ចំណូលពីអ្នកប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និង/ឬ អ្នកទទួលសេវាសាធារណៈ។
- **ការទូទាត់តាមវិធីចម្រុះ (Hybrid Payment)** ÷ ជាទម្រង់បានមកពីការផ្សំគ្នារវាងការទូទាត់ផ្អែក លើផលចំណូល និងការទូទាត់ផ្អែកលើថវិកាជាតិ។

៥- បរិការណ៍បច្ចុប្បន្ននៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន

៥-១- បរិការណ៍សកល

៥-១-១- និន្នាការសកល

បច្ចុប្បន្ន ពិភពលោកកំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពប្រឈមថ្មី គឺប្រភពទុនជាប្រពៃណីពីថវិកាជាតិ និងពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍មិនអាចបំពេញតម្រូវការទុនវិនិយោគដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ សម្រាប់ការស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈបានឡើយ។ ទន្ទឹមនេះ ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ភាគច្រើន ក៏បាននិងកំពុងទទួលរងនូវសម្ពាធពីការកើនឡើងនៃបន្ទុកសេវាបំណុលសាធារណៈដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់ដីគំហុកនូវឥណទានសម្បទាន និងប្រភេទឥណទានផ្សេងទៀតពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍សម្រាប់ហិរញ្ញប្បទានគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ។ ក្នុងបរិការណ៍នេះ ពិភពលោកទាំងមូល ជាពិសេសដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពហុភាគីសំខាន់ៗ បាននាំមុខផ្តួចផ្តើមដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញប្បទានថ្មី គឺជំរុញការប្រើប្រាស់យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដែលមិនត្រឹមតែបំពេញបន្ថែមចំពោះកង្វះហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ការវិនិយោគសាធារណៈលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ សំដៅកាត់បន្ថយសម្ពាធលើថវិកាជាតិ និងសម្រាលបន្ទុកសេវាបំណុលសាធារណៈប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងផ្តល់ឱកាសអភិវឌ្ឍនិងផ្ទេរចំណេះដឹង- ចំណេះធ្វើ, បច្ចេកវិទ្យាទំនើប, ប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈ, ព្រមទាំងនវានុវត្តភាពដល់វិស័យសាធារណៈទៀតផង។

គំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីនេះ ទាមទារឱ្យមានក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, យន្តការស្ថាប័ន, យន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ, ព្រមទាំងវិធាន, នីតិវិធីប្រតិបត្តិការ, និងគោលការណ៍ណែនាំ ប្រកបដោយភាពរឹងមាំ, ច្បាស់លាស់, ប្រយ័ត្នប្រយែងខ្ពស់, និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ក្នុងការរៀបចំ, គ្រប់គ្រង, និងអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ។ ឆ្នាំ២០១៤ គឺជាឆ្នាំដែលដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពហុភាគីសំខាន់ៗ បានចាប់ផ្តើមបង្ហាញនូវការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ ក្នុងការជួយអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងការវិនិយោគសាធារណៈ ដល់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌបច្ចេកទេស និងទាំងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញវត្ថុ។

៥-១-២- ការអនុវត្តជាសកល

ជាបទពិសោធន៍ ដើម្បីទទួលបាននូវភាពជោគជ័យក្នុងការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន បណ្តាប្រទេសជាច្រើនលើសកលលោក បានរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ, យន្តការស្ថាប័ន, យន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ, ព្រមទាំងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស ប្រកបដោយភាពរឹងមាំ, ច្បាស់លាស់, និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដូចខាងក្រោម៖

- ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ និង ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត ÷

ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ ត្រូវដាក់ចេញនូវចក្ខុវិស័យយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែងរបស់រដ្ឋាភិបាល ចំពោះយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដោយត្រូវកំណត់ច្បាស់លាស់នូវគោលដៅ, វិស័យអាទិភាព,

ទម្រង់ទូទាត់នៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន, និងយន្តការគ្រប់គ្រង ដើម្បីធានាបាននូវការឯកភាព ផ្ទៃក្នុងរបស់រដ្ឋាភិបាលសំដៅផ្តល់នូវភាពអាចប៉ាន់ប្រមាណបាន និងភាពអាចជឿទុកចិត្តបានរបស់វិនិយោគិន និង ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុក្នុងការចូលរួមរៀបចំ និងអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន។

ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត ត្រូវបញ្ញត្តិវិធានជាសារវ័ន្ត សម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងអនុវត្តយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និងឯកជន, កំណត់ច្បាស់លាស់អំពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច, នីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ, យន្តការដោះស្រាយ វិវាទ, ព្រមទាំងប្រព័ន្ធនានា និងអាករ ដែលត្រូវអនុវត្តក្រោមក្របខ័ណ្ឌនៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

ការជ្រើសរើសដៃគូឯកជន ក្នុងក្របខ័ណ្ឌគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ត្រូវតែធ្វើឡើងតាម “កិច្ចលទ្ធកម្ម” ដែលមានការប្រកួតប្រជែងដោយតម្លាភាព និងយុត្តិធម៌ ទាំង គម្រោងផ្តួចផ្តើមដោយរដ្ឋ និងទាំងគម្រោងផ្តួចផ្តើមដោយដៃគូឯកជន ដើម្បីលើកកម្ពស់ជំនឿទុកចិត្តរបស់វិស័យ ឯកជន ក្នុងការចូលរួមវិនិយោគសាធារណៈ និងធានាបាននូវផលសេដ្ឋកិច្ច, ប្រសិទ្ធភាព, និងស័ក្តិសិទ្ធភាពខ្ពស់ នៃ គម្រោង។

-យន្តការស្ថាប័ន៖ គួរនាំទី និងភារកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធនឹងវគ្គនៃគម្រោង គិតចាប់ពីដំណាក់ កាលធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មគម្រោង រហូតដល់ដំណាក់កាលវាយតម្លៃបញ្ចប់គម្រោង ចាំបាច់ត្រូវតែកំណត់ និង បែងចែកឱ្យបានច្បាស់លាស់រវាងមុខងារធំៗចំនួន ០៣ រួមមាន៖ (១) ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្ម, ការរៀបចំ, និង គ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោង ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នជំនាញ; (២) ការពិនិត្យ និងអនុម័តបញ្ជីគម្រោង អាទិភាព ជាសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មការអន្តរក្រសួង ដែលភាគច្រើនត្រូវបានដឹកនាំដោយក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ; និង (៣) ការសម្របសម្រួល, ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ, និងការវាយតម្លៃគម្រោង ដែលភាគច្រើនជាសមត្ថកិច្ចនាំមុខ របស់ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ។ ទន្ទឹមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក៏ចាំបាច់ត្រូវតែមានធនធានមនុស្សដែលមាន សមត្ថភាពខ្ពស់ និងប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការរឹងមាំ ក្នុងការបំពេញមុខងារ និងភារកិច្ច ផងដែរ។

-យន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ៖ ក្នុងការជំរុញការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និងឯកជន ប្រទេសភាគច្រើនបានបង្កើតមូលនិធិពិសេសចំនួន ០២ ដែលគ្រប់គ្រងដោយក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ រួមមាន៖

- **មូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍គម្រោង (Project Development Facility - PDF)** មានគោលដៅគាំទ្រដល់ ក្រសួង ស្ថាប័នជំនាញ ក្នុងការរៀបចំគម្រោង ចាប់ពីដំណាក់កាលសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាពបឋមរហូត ដល់ការប្រគល់កិច្ចសន្យាសម្បទាន។
- **មូលនិធិបំពេញផលហិរញ្ញវត្ថុ (Viability Gap Fund - VGF)** មានគោលដៅជួយឧបត្ថម្ភដល់ គម្រោងវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈមួយចំនួន ឬគម្រោងក្នុងវិស័យបង្កើនផលិតភាព

សេដ្ឋកិច្ច ឬគម្រោងក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ច ឱ្យមានភាពទាក់ទាញពីវិស័យឯកជន និងស្ថាប័ន
ហិរញ្ញវត្ថុ ព្រមទាំងមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ដាក់ឱ្យអនុវត្តតាមយន្តការភាព
ជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

៥-២-បរិការណ៍កម្ពុជា

៥-២-១-ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និងយន្តការស្ថាប័ន

ក្នុងបរិការណ៍នៃនិន្នាការជាសកលខាងលើ រាជរដ្ឋាភិបាលពិនិត្យឃើញថា យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ
និងឯកជន គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងដំណាក់កាលថ្មីរបស់កម្ពុជា
ជាពិសេស នៅពេលដែលសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាកាន់តែមានការរីកចម្រើនធំធេង ក្នុងដំណើរព្រោះជំហានយ៉ាងស្នាហាប់
ចាកចេញពីប្រទេសមានចំណូលទាប ទៅជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប ដែលនឹងធ្វើឱ្យកម្ពុជាលែង
ស្ថិតក្នុងក្រុមប្រទេសដែលអាចទទួលបាននូវហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង និងឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទានខ្ពស់ពី
ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទៀត។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវមានអប្បបរមាខ្ពស់លើប្រសិទ្ធភាពនៃការវិនិយោគ និង
ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ ដែលអាចនឹងកើតចេញពីការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគ
សាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

ទន្ទឹមនេះ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ-ដំណាក់កាលទី៣ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ២០១៤-២០១៨
របស់រាជរដ្ឋាភិបាល បានបន្តកំណត់យកវិស័យឯកជនជាក្បាលម៉ាស៊ីនសម្រាប់ជំរុញកំណើន, បង្កើតការងារ, និង
កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវបរិស្ថានអំណោយផលអនុគ្រោះដល់ការវិនិយោគនិងធុរកិច្ច
និងការពង្រឹងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន លើការវិនិយោគហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ។

ក្នុងបរិការណ៍បច្ចុប្បន្នរបស់កម្ពុជា ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, យុទ្ធសាស្ត្រ, និងគោលនយោបាយដែលមានស្រាប់
សម្រាប់ជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តវិស័យឯកជននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ឱ្យចូលរួមវិនិយោគសាធារណៈ រួមមាន៖

- ច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន;
- ច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគ;
- ច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ;
- ច្បាប់ស្តីពីភូមិបាល;
- ច្បាប់ស្តីពីផ្លូវថ្នល់;
- ច្បាប់ស្តីពីប្រតិបត្តិការដែលមានការធានា;
- ច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ;
- ច្បាប់ស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ;
- ច្បាប់ស្តីពីមូលបត្ររដ្ឋ;

- ច្បាប់ស្តីពីការបោះឆ្នោត និងការជួញដូរមូលបត្រមហាជន;
- ច្បាប់ស្តីពីអស្សាមិករណ៍;
- ច្បាប់ស្តីពីគណនេយ្យ និងសវនកម្ម;
- ច្បាប់ស្តីពីគយ;
- យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហិរញ្ញវត្ថុឆ្នាំ២០១១-២០២០;
- គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឧស្សាហកម្មកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៥-២០២៥។ល។

បើទោះបីជាមានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត, យុទ្ធសាស្ត្រ, និងគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យទាំងនេះក្តី ក៏ការរៀបចំ និងការគ្រប់គ្រងលើការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅតែមានភាពប៉ាន់ប៉ាយ មិនប្រមូលផ្តុំ ដោយសារមិនទាន់មានក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និងក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយរួម ដែលមានភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ នៅឡើយ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវពិនិត្យឡើងវិញលើលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ដោយត្រូវធ្វើវិសោធនកម្ម និងរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តបន្ថែម តាមការចាំបាច់ ដើម្បីបំពេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវជាសារវន្ត ស្របតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ។

លើសពីនេះ កន្លងមក គម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ភាគច្រើនជាគម្រោងវិនិយោគក្នុងវិស័យអគ្គិសនី និងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តសាធារណៈ ដូចជា ផ្លូវថ្នល់, ស្ពាន, និងព្រលានយន្តហោះ ត្រូវបានផ្តួចផ្តើមស្នើសុំនិងសិក្សាដោយវិស័យឯកជន ដោយប្រើប្រាស់ទម្រង់ “សាងសង់-អាជីវកម្ម-ផ្ទេរ”, “សាងសង់-ធ្វើម្ចាស់-អាជីវកម្ម”, និង “ថែទាំ-ប្រតិបត្តិ-ផ្ទេរ”។ ផ្អែកតាមសំណើរបស់វិស័យឯកជន ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ពិនិត្យលើសំណើគម្រោង ដោយបានសិក្សាវិភាគ និងវាយតម្លៃលើ៖ អត្ថប្រយោជន៍, តម្លៃគម្រោង, អត្រាតម្លៃត្រូវបង់ពីអ្នកប្រើប្រាស់និងអត្រាចំណូលផ្ទៃក្នុង, ផលប៉ះពាល់និងហានិភ័យពាក់ព័ន្ធ, ព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតនៃគម្រោងមុននឹងឈានដល់ការចរចា និងចុះកិច្ចសន្យាសម្បទាន។

ទាំងនេះឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញថា កម្ពុជានៅប្រើប្រាស់យន្តការចំពោះកិច្ច សម្រាប់គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដែលមិនស្របតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ ដែលបាននិងកំពុងអនុវត្តដោយជោគជ័យ និងមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសជាច្រើនក្នុងពិភពលោក ជាពិសេស ការផ្តួចផ្តើមនិងការដឹកមុខដោយក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋ ក្នុងដំណើរការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្ម, សិក្សា, រៀបចំ, និងវាយតម្លៃគម្រោងព្រមទាំងការជ្រើសរើសក្រុមហ៊ុនសម្បទានិកតាមរយៈការដេញថ្លៃដោយតម្លាភាព និងយុត្តិធម៌។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដើរតួនាទីជាយុទ្ធសាស្ត្រវិទូ, អ្នកសម្របសម្រួល, គាំទ្រ, និងជាអ្នកផ្តួចផ្តើម ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិភាព, តម្លាភាព, និងគណនេយ្យភាព ក្នុងការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន តាមរយៈការកំណត់យន្តការស្ថាប័នដោយត្រូវមានការបែងចែកមុខងារច្បាស់លាស់។ ទន្ទឹមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នសាមី ត្រូវរៀបចំបញ្ជីគម្រោងវិនិយោគ

សាធារណៈរួមតាមវិស័យ ដោយត្រូវរួមបញ្ចូលនូវគម្រោងវិនិយោគផ្ទាល់ដោយរដ្ឋ, គម្រោងហិរញ្ញប្បទានដោយ
ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, និងគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

៥-២-២-បណ្តាប្រឈម និងការសន្តត្តការ

៥-២-២-១-បណ្តាប្រឈម

• ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ

ច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន ដែលកំណត់អំពីការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមកិច្ចសន្យាសម្បទាន
ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើនៅឆ្នាំ២០០៧។ បើទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីតួនាទីមួយចំនួនរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន
ពាក់ព័ន្ធ នៅមិនទាន់ចែងឱ្យបានច្បាស់លាស់និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ព្រមទាំងមិនទាន់ស្របតាមនិន្នាការជាសកល និង
ឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិនៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នាពេលបច្ចុប្បន្ននៅឡើយ។ ទន្ទឹមនេះ កន្លងមក
គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ត្រូវបានគ្រប់គ្រង និងអនុវត្តតាមនីតិវិធី
គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈធម្មតា ដោយពុំទាន់ឆ្លើយតបតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវជាសារវន្ត ដែលតម្រូវឱ្យមាន
នីតិវិធីដោយឡែក ជាពិសេសនីតិវិធីលទ្ធកម្ម, នីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ, និងយន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ (ដូចបាន
បង្ហាញជូនក្នុងផ្នែក ៥.១.២ ស្តីពីការអនុវត្តជាសកល) នៅឡើយ។

• យន្តការស្ថាប័ន

ជារួម កម្ពុជាមិនទាន់មានយន្តការស្ថាប័នច្បាស់លាស់និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ សម្រាប់គ្រប់គ្រងវដ្តនៃ
គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជននៅឡើយ ដោយបានអនុវត្តដោយឡែក
ពីគ្នាតាមក្រសួង ស្ថាប័នជំនាញនីមួយៗ ឬ គម្រោងនីមួយៗ ពោលគឺបានប្រើប្រាស់យន្តការចំពោះកិច្ច និងគ្មាន
ការពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលើហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុនៃគម្រោង ដែលអាចបង្កើតឱ្យមានបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុជាយថាហេតុ
ដ៏ធំបុកចំពោះថវិកាជាតិ។ ការអនុវត្តតាមយន្តការនេះ បណ្តាលឱ្យ៖ បាត់បង់ភាពទាក់ទាញនៃការចូលរួមពីវិស័យ
ឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ, ធ្លាក់ចុះនូវប្រសិទ្ធភាពនៃគម្រោង, និងប្រឈមនូវហានិភ័យខ្ពស់នៃកាតព្វកិច្ច
បំណុលជាយថាហេតុចំពោះថវិកាជាតិ។ បរិការណ៍នេះ បានបង្កើតឡើងនូវស្ថានភាពមិនច្បាស់លាស់អំពីតួនាទី
និងភារកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលត្រូវមានសមត្ថកិច្ចចូលរួមក្នុងវដ្តនៃគម្រោង រួមមាន៖ (១) ការធ្វើអត្ត-
សញ្ញាណកម្ម, ការរៀបចំ, និងការគ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោង; (២) ការពិនិត្យ និងអនុម័តបញ្ជីគម្រោងអាទិភាព;
និង (៣) ការសម្របសម្រួល, ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ, និងការវាយតម្លៃគម្រោង។

• សមត្ថភាពជំនាញ និងបច្ចេកទេស

ការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការ
ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន មិនត្រឹមតែត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រភពហិរញ្ញប្បទានថ្មីសម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការ
អភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច បន្ថែមលើប្រភពហិរញ្ញប្បទាន

ជាប្រពៃណី ប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងនាំមកនូវឱកាសអភិវឌ្ឍ, ការផ្ទេរចំណេះដឹង-ចំណេះធ្វើ, ការបញ្ចូលបច្ចេក-
 វិទ្យាទំនើប, ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈ; និងនាំមកនូវតួនាទីដល់ស្ថាប័នរដ្ឋនាពេលអនាគត
 ទៀតផង។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏មើលឃើញថា យន្តការនេះមានភាពស្មុគស្មាញជាងគម្រោងវិនិយោគ
 សាធារណៈធម្មតា ដូចជា៖ (១) ត្រូវតែជាគម្រោងដែលមានភាពទាក់ទាញពីវិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ,
 (២) ប្រើប្រាស់នីតិវិធីកិច្ចលទ្ធកម្មដោយឡែក ផ្សេងពីនីតិវិធីកិច្ចលទ្ធកម្មសាធារណៈ; និង (៣) ការបែងចែកហានិភ័យ
 និងផលប្រយោជន៍សមស្រប រវាងភាគីពាក់ព័ន្ធជាច្រើន ដូចជា៖ ក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋ, ក្រុមហ៊ុនសម្បទានិក,
 ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ, អ្នកទទួលផល និងអ្នកទទួលរងផលប៉ះពាល់ពីគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ជាដើម ដែលតម្រូវឱ្យមន្ត្រី
 ពាក់ព័ន្ធមានសមត្ថភាពជំនាញខ្ពស់។ ដូច្នេះ ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពជំនាញនិងបច្ចេកទេសរបស់មន្ត្រី និង
 សមត្ថភាពស្ថាប័ន នៃក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ជាកត្តាកំណត់ភាពជោគជ័យនៃការរៀបចំនិងអនុវត្តគម្រោង
 វិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

៥-២-២-២-ការលទ្ធកម្មសាធារណៈ

បើទោះបីជាមានបញ្ហាប្រឈមខាងលើក្តី យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅតែមានសារៈសំខាន់
 ចំពោះបរិការណ៍ថ្មីនៃសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលចាំបាច់ត្រូវជំនុំឱ្យបាន ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃកាលា-
 នុវត្តភាពដូចខាងក្រោម៖

- ការបន្តជំរុញ និងលើកកម្ពស់វិស័យឯកជន ក្នុងការចូលរួមវិនិយោគសាធារណៈ ត្រូវបានរាជរដ្ឋាភិបាល
 ចាត់ទុកជាកិច្ចការអាទិភាព និងកំណត់យកជាគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានក្រោមយុទ្ធសាស្ត្រ
 ចតុកោណ-ដំណាក់កាលទី៣ និងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៤-២០១៨។
- ការងើបឡើងក្នុងសន្ទុះលឿនគួរឱ្យកត់សម្គាល់របស់វិស័យឯកជននៅកម្ពុជាជាងមួយទសវត្សរ៍ចុងក្រោយ
 ដែលត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងតាមរយៈកំណើននៃការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស ពី ៣៧៥ លានដុល្លារអាមេរិក នៅឆ្នាំ
 ២០០៥ ដល់ ១,៣ ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក នៅឆ្នាំ ២០១៥ និងកំណើននៃប្រាក់បញ្ញើរបស់វិស័យឯកជន ពី ១,៦
 ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក នៅឆ្នាំ២០០៨ ដល់ជាង ៤ ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក នៅឆ្នាំ២០១៤ ជាសូចនាករវិវឌ្ឍន៍
 បង្ហាញថាវិស័យឯកជន កំពុង ហើយនឹងកាន់តែមានលទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការចូលរួមវិនិយោគលើគម្រោងហេដ្ឋារចនា-
 សម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងទៀត តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- ការកើនឡើងនៃសំណើសុំវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជន តាមទម្រង់ “សាងសង់-អាជីវកម្ម-ផ្ទេរ” ដែលជា
 ទម្រង់មួយនៃយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ជាពិសេស ក្នុងវិស័យផ្លូវថ្នល់, ស្ពាន, និងថាមពល ជាដើម
 ជាសញ្ញាបង្ហាញថា ទីផ្សារនៃការវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជនរបស់កម្ពុជា មាន
 សក្តានុពល និងភាពទាក់ទាញខ្លាំង បើទោះបីជាកំពុងស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលអន្តរកាល ដែលនៅពុំទាន់មានក្របខ័ណ្ឌ

គោលនយោបាយ, ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, យន្តការស្ថាប័ន, យន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ, និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន គ្រប់គ្រាន់ក៏ដោយ។

- បទពិសោធន៍ទទួលបានពីបណ្តាប្រទេសក្នុងតំបន់ និងបណ្តាប្រទេសជាច្រើនទៀត ព្រមទាំងបទពិសោធន៍ របស់កម្ពុជាក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណកម្ម, ការរៀបចំ, និងការគ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ មួយចំនួនក្នុងវិស័យថាមពលអគ្គិសនី និងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ដូចជាផ្លូវថ្នល់, ស្ពាន, និងព្រលាន យន្តហោះ តាមទម្រង់ “សាងសង់-អាជីវកម្ម-ផ្ទេរ” និង “សាងសង់-អាជីវកម្ម-ធ្វើម្ចាស់” និងគម្រោងផ្លូវជាតិលេខ៤ តាមទម្រង់ “ថែទាំ-ប្រតិបត្តិការ-ផ្ទេរ” គឺជាមូលដ្ឋានដ៏រឹងមាំសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅកម្ពុជា ប្រកបដោយភាពប្រយ័ត្នប្រយែង និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

- ក្នុងរយៈកាលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិទាំងឡាយនៅលើពិភពលោក បាននិងកំពុង ផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់លើការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជន ក្នុងការវិនិយោគលើគម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ហើយបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចក្នុងការផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍។

៦-យុទ្ធសាស្ត្រ

ដើម្បីសម្រេចនូវចក្ខុវិស័យ គោលបំណង និងគោលដៅខាងលើ យុទ្ធសាស្ត្រគន្លឹះរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺការរៀបចំ និងដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយ សំដៅរួមចំណែកបង្កើតឡើងនូវបរិស្ថានអំណោយផល សម្រាប់បន្តលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការវិនិយោគសាធារណៈ តាម យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដោយនឹងត្រូវអនុវត្តតាមអភិក្រមប្រយ័ត្នប្រយោជន៍ ជាដំណោះដៃល្អម មាន៖ (១) ការចាប់ផ្តើមពីការពិនិត្យនិងកែសម្រួលនូវក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, ការរៀបចំនិងដាក់ឱ្យអនុវត្តនីតិវិធី គ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ, ការបង្កើតយន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុតាមការចាំបាច់, និងការកំណត់យន្តការស្ថាប័នឱ្យបាន ច្បាស់លាស់ ព្រមទាំងការបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង ជាស្ថាប័ន សម្រាប់គ្រប់គ្រង និងសម្របសម្រួល អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនេះ; (២) អភិក្រម “រៀនផង-ធ្វើផង” ដោយរៀនសូត្រពីបទពិសោធន៍ជាក់ស្តែងនៅគ្រប់ ដំណាក់កាលអនុវត្តនៃវគ្គរបស់គម្រោង ជាពិសេស ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មគម្រោង, រៀបចំបញ្ជីគម្រោងអាទិភាព, សិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាព, ធ្វើកិច្ចលទ្ធកម្ម, និងគ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោង ដើម្បីឈានទៅធ្វើការកែលម្អប្រព័ន្ធ គ្រប់គ្រងយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ឱ្យមានសុក្រឹតភាព, ប្រសិទ្ធភាព, និងស័ក្តិសិទ្ធភាព។ ក្នុង ដំណាក់កាលរៀនផង-ធ្វើផងនេះ ដោយឈរលើគោលការណ៍ប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងដាក់ឱ្យអនុវត្តតែ គម្រោងដែលផ្តួចផ្តើមដោយរដ្ឋ (Solicited Proposals) ប៉ុណ្ណោះ។ បើទោះបីយ៉ាងដូចនេះក្តី រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែ រក្សាភាពទន់ភ្លន់ ក្នុងការទទួលយកគម្រោងផ្តួចផ្តើមដោយផ្នែកឯកជន (Unsolicited Proposals) មួយចំនួន ដែល មាននវានុវត្តភាពកម្រិតខ្ពស់ មកពិនិត្យលទ្ធភាពក្នុងការដាក់ឱ្យអនុវត្តផងដែរ; និង (៣)ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស តាមក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

ក្នុងដំណាក់កាលអន្តរកាលនៃការរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងវិនិយោគសាធារណៈថ្មី តាមយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និងឯកជននេះ កម្ពុជានៅតែបន្តអនុវត្តប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដែលមានស្រាប់ រហូតដល់ប្រព័ន្ធថ្មីត្រូវបានដាក់ ឱ្យអនុវត្តពេញលេញ ដើម្បីធានាការបន្តស្ថិរភាពនៃចលនការអភិវឌ្ឍរបស់កម្ពុជា។

ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយបន្ទាន់ចំពោះមុខ ដែល ផ្តល់ផលភ្លាមៗ និងវិធានការគោលនយោបាយរយៈពេលមធ្យម និងវែង ដូចខាងក្រោម៖

៦-១-វិធានការគោលនយោបាយបន្ទាន់ចំពោះមុខ

ផ្អែកតាមនិន្នាការ និងការអនុវត្តជាសកល ព្រមទាំងបញ្ហាប្រឈម និងកាលានុវត្តភាពដូចបានវិភាគខាងលើ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយបន្ទាន់ចំពោះមុខមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

១. ក្នុងដំណាក់កាលអន្តរកាល បង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងមួយ ដឹកនាំដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងមានការចូលរួមពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលមានភារកិច្ច៖

- ពិនិត្យឡើងវិញលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ព្រមទាំងធ្វើវិសោធនកម្មតាមការចាំបាច់;
- រៀបចំអនុក្រឹត្យ, ប្រកាស, លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ, នីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការនៃគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ជាពិសេសនីតិវិធីគ្រប់គ្រងកិច្ចលទ្ធកម្ម តាមយន្តការនេះ និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងយន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ;
- ពិនិត្យ និងអនុម័ត៖ បញ្ជីគម្រោងអាទិភាពតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន និងលទ្ធផលនៃការសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាពគម្រោងអាទិភាពទាំងនោះ។ ទន្ទឹមនេះ ក្នុងដំណាក់កាលអន្តរកាល គណៈកម្មការអន្តរក្រសួងនេះ មានភារកិច្ចពិនិត្យ និងអនុម័ត បញ្ជីគម្រោងអាទិភាព និងលទ្ធផលនៃការសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាពគម្រោងអាទិភាពដែលនឹងដាក់ឱ្យអនុវត្តសាកល្បង តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដែលនឹងត្រូវធ្វើឡើងតាមគោលការណ៍ប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិភាព, គណនេយ្យភាព, តម្លាភាព, យុត្តិធម៌ និងដោយមានការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ។

មុខងារ និងភារកិច្ចទាំងនេះ នឹងត្រូវផ្ទេរជូនយន្តការអចិន្ត្រៃយ៍ដែលនឹងត្រូវពិនិត្យ និងសម្រេច ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល នាពេលសមស្របខាងមុខ។

២. បង្កើត និងដាក់ឱ្យអនុវត្តមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍គម្រោង (Project Development Facility - PDF) សម្រាប់គាំទ្រដល់ក្រសួង ស្ថាប័នជំនាញ ក្នុងការរៀបចំគម្រោង ដោយគិតចាប់ពីដំណាក់កាលសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាព បឋម ឬលម្អិត រហូតដល់ដំណាក់កាលប្រគល់កិច្ចសន្យាសម្បទាន។

៣. រៀបចំ និងកំណត់យន្តការស្ថាប័ន ដោយ៖

- ធ្វើសមាហរណកម្មមុខងារនៃអង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន និងអង្គភាពគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ទៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីផ្តល់សេវាគាំទ្របច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធ ដល់គណៈកម្មការអន្តរក្រសួង និងក្រសួង ស្ថាប័នតាមវិស័យព្រមទាំងជាសេនាធិការរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការបំពេញមុខងារគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ, សម្របសម្រួល, តាមដានត្រួតពិនិត្យ, និងវាយតម្លៃគម្រោងតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន;
- បង្កើត ឬធ្វើសមាហរណកម្មមុខងារនៃអង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅតាមបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នតាមវិស័យ ក្នុងការសម្របសម្រួលធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មគម្រោង, រៀបចំសំណើបញ្ជី

គម្រោងអាទិភាព, សិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាព, ធ្វើកិច្ចលទ្ធកម្ម, និងគ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគ
សាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

៤. ក្នុងបរិការណ៍កម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីបញ្ឈប់សម្ពាធលើថវិកាជាតិ ក្នុងជំហានដំបូងនៃការចាប់ផ្តើម
ការវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ត្រូវផ្តោតលើគម្រោងអាទិភាពក្នុងវិស័យហេដ្ឋារចនា-
សម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់មួយចំនួនសិន ដោយត្រូវអនុវត្តតាមទម្រង់ “**ការទូទាត់
ផ្អែកលើផលចំណូល**” (Revenue-based Payment) ។

ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចកំណត់វិស័យអាទិភាពដែលត្រូវជ្រើសរើសគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ
សម្រាប់ដាក់ឱ្យអនុវត្តតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដូចខាងក្រោម៖

- ប្រព័ន្ធតមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន ដូចជា៖ ផ្លូវថ្នល់, ស្ពាន, ផ្លូវដែក, ផែ, និងអាកាសយានដ្ឋាន;
- ការផលិត, ការបញ្ជូន, និងការចែកចាយថាមពលអគ្គិសនី;
- ការផលិត, ការផ្គត់ផ្គង់, និងការចែកចាយទឹកស្អាត;
- ការអភិវឌ្ឍ, ការធ្វើទំនើបភាវូបនីយកម្មផ្សារ និងចំណតរថយន្តសាធារណៈ, ឬមជ្ឈមណ្ឌល
ពាណិជ្ជកម្មសាធារណៈ;
- ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈតំបន់ឧស្សាហកម្ម;
- សេវាគ្រប់គ្រង និងសម្អាតកាកសំណល់;
- ប្រព័ន្ធចម្រោះ និងប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹកស្អុយ;
- ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពជំនាញវិជ្ជាជីវៈ;
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធលំនៅដ្ឋានសង្គមកិច្ច;
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទេសចរណ៍ ដូចជាមណីយដ្ឋានទេសចរណ៍, សារមន្ទីរ ជាដើម;
- វិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច និងវិស័យអាទិភាពផ្សេងទៀត ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលនឹងកំណត់
ក្នុងអំឡុងពេលនៃការអនុវត្តឯកសារគោលនយោបាយនេះ។

៥. រៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស(ដូចមានលម្អិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ)។

៦-២-វិធានការគោលនយោបាយរយៈពេលមធ្យម និងវែង

លើមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយបន្ទាន់ចំពោះមុខ ក្នុងរយៈពេលមធ្យម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹង៖

១. បន្តពិនិត្យ និងកែសម្រួលឡើងវិញ តាមការចាំបាច់ នូវក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ, យន្តការស្ថាប័ន,
នីតិវិធីគ្រប់គ្រងយន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ, និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការនៃគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការ
ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន;

២. ពិនិត្យលទ្ធភាពលើការរៀបចំបង្កើត និងដាក់ឱ្យអនុវត្តមូលនិធិបំពេញផលហិរញ្ញវត្ថុ (Viability Gap Fund - VGF) ដែលមានគោលដៅផ្តល់ឧបត្ថម្ភធនដល់គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈមួយចំនួន ឱ្យមានភាពទាក់ទាញពីវិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ;

៣. ធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មផែនការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស;

៤. លើមូលដ្ឋាននៃភាពជោគជ័យនៃការអនុវត្តគម្រោងសាកល្បងក្នុងដំណាក់កាលដំបូង ក្នុងរយៈពេលមធ្យម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពិនិត្យលទ្ធភាពបង្កើនចំនួនគម្រោងក្នុងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងទៀត សំដៅរួមចំណែកជំរុញចីរភាពនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយបរិយាប័ន្ន និងបង្កើនសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជាក្នុងតំបន់ និងសកលលោក ហើយក៏នឹងអាចពិចារណាលានទៅអនុវត្តតាមទម្រង់ទូទាត់ផ្សេងទៀត ដូចជា “ការទូទាត់ផ្អែកលើថវិកាជាតិ” (Availability-based Payment) និង “ការទូទាត់តាមវិធីចម្រុះ” (Hybrid Payment) ផងដែរ។

ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មលើបញ្ជីគម្រោងអាទិភាពផ្អែកលើបរិការណ៍សេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែង ដោយនឹងពិនិត្យលទ្ធភាពឈានទៅបន្ថែមវិស័យអាទិភាពមួយចំនួនទៀត ដូចខាងក្រោម៖

- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធវិស័យឧស្ម័ន និងប្រេងកាត ដូចជាប្រព័ន្ធបណ្តាញចែកចាយប្រេង និងឧស្ម័ន;
- វិស័យទូរគមនាគមន៍ និងបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ និងព័ត៌មាន;
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងកសិកម្ម; និង
- វិស័យអាទិភាពដទៃទៀត។

ទន្ទឹមនេះ ក្នុងរយៈពេលវែង រាជរដ្ឋាភិបាលអាចនឹងពិនិត្យលទ្ធភាពលើការវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ចបន្ថែមទៀត ដូចជា៖

- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសេវាសុខភាពសាធារណៈ;
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអប់រំ និងកីឡា ជាដើម។

៧-ផែនការសកម្មភាពស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន

ដើម្បីគាំទ្រការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រខាងលើ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិភាព, តម្លាភាព, និងគណនេយ្យភាព ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងឋានៈជាសេនាធិការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវទទួលបន្ទុកជាស្ថាប័ននាំមុខ ក្នុងការសម្របសម្រួលលើការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព ដូចបានកំណត់លម្អិតក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ផែនការសកម្មភាពស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន

សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០

វិធានការ គោលនយោបាយ	សកម្មភាព		ក្រសួង/ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក	ប្រភព ហិរញ្ញប្បទាន
	ឆ្នាំ២០១៦-២០១៨	ឆ្នាំ២០១៩-២០២០		
១. ការពិនិត្យ និងរៀបចំ ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, និងនីតិ- វិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ	<ul style="list-style-type: none"> - ក្នុងដំណាក់កាលអន្តរកាល បង្កើតគណៈ- កម្មការអន្តរក្រសួងដឹកនាំដោយក្រសួងសេដ្ឋ- កិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងមានការចូលរួមពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលមានភារកិច្ច ដូចមាន ចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ នៃចំណុច ៦-១; - ពិនិត្យឡើងវិញលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពី សម្បទាន និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ព្រម ទាំងធ្វើវិសោធនកម្មតាមការចាំបាច់; - រៀបចំអនុក្រឹត្យ, ប្រកាស, លិខិតបទដ្ឋានគតិ យុត្តពាក់ព័ន្ធ, នីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ, ព្រមទាំងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងកិច្ចលទ្ធកម្ម; 	<ul style="list-style-type: none"> - ពិនិត្យ និងកែសម្រួលឡើងវិញតាមការចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតយន្តការស្ថាប័នអចិន្ត្រៃយ៍; - ពិនិត្យ និងកែសម្រួលឡើងវិញតាមការចាំបាច់ នូវក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ, យន្តការស្ថាប័ន, និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ។ 	<ul style="list-style-type: none"> - ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ - ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ 	<ul style="list-style-type: none"> - រាជរដ្ឋាភិបាល, ADB, និងដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ ផ្សេងទៀត

វិធានការគោល នយោបាយ	សកម្មភាព		ក្រសួង/ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក	ប្រភព ហិរញ្ញប្បទាន
	ឆ្នាំ២០១៦-២០១៨	ឆ្នាំ២០១៩-២០២០		
	<ul style="list-style-type: none"> ដាក់ឱ្យអនុវត្តគម្រោងសាកល្បងចំនួន២-៣ គម្រោង។ 			
២. ការរៀបចំយន្តការគាំទ្រ ហិរញ្ញវត្ថុ	<ul style="list-style-type: none"> បង្កើត និងដាក់ឱ្យអនុវត្តមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍ គម្រោង (Project Development Facility - PDF) សម្រាប់គាំទ្រដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន ជំនាញ ក្នុងការសិក្សារៀបចំគម្រោង។ រៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ នៃមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍គម្រោង (Project Development Facility - PDF) ។ 	<ul style="list-style-type: none"> ពិនិត្យលទ្ធភាពលើការរៀបចំបង្កើត និង ដាក់ឱ្យអនុវត្តមូលនិធិបំពេញផលហិរញ្ញវត្ថុ (Viability Gap Fund - VGF) ដែល មានគោលដៅផ្តល់ឧបត្ថម្ភធនដល់គម្រោង វិនិយោគសាធារណៈមួយចំនួន ឱ្យមានភាព ទាក់ទាញពីវិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ។ រៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ នៃមូលនិធិបំពេញផលហិរញ្ញវត្ថុ (Viability Gap Fund - VGF) ។ 	<ul style="list-style-type: none"> ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ 	<ul style="list-style-type: none"> រាជរដ្ឋាភិបាល, ADB, និងដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ ផ្សេងទៀត

វិធានការគោល នយោបាយ	សកម្មភាព		ក្រសួង/ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក	ប្រភព ហិរញ្ញប្បទាន
	ឆ្នាំ២០១៦-២០១៨	ឆ្នាំ២០១៩-២០២០		
៣. ការរៀបចំ និងកំណត់ យន្តការស្ថាប័ន	- ធ្វើសមាហរណកម្មមុខងារនៃអង្គភាព ភាពជា ដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន និងអង្គភាពគ្រប់គ្រង ហានិភ័យនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ;	- ពិនិត្យ និងកែសម្រួលឡើងវិញនូវមុខងារនៃ អង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន និងអង្គភាពគ្រប់គ្រងហានិភ័យ នៃក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ;	- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ - ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	- រាជរដ្ឋាភិបាល, ADB, និងដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ ផ្សេងទៀត
	- បង្កើតឬធ្វើសមាហរណកម្មមុខងារនៃអង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅតាមបណ្តា ក្រសួង ស្ថាប័នតាមវិស័យ។	- ពិនិត្យ និងកែសម្រួលឡើងវិញនូវមុខងារនៃ អង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅ តាមបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នតាមវិស័យ។	- ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ - ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	
៤. ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស	- រៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍន៍ សមត្ថភាព ស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស។	- ធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មផែនការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព ស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស។	- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ - ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	- រាជរដ្ឋាភិបាល, ADB, និងដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ ផ្សេងទៀត

៨- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបន្តទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការធានាឱ្យបាននូវប្រសិទ្ធភាព, វឌ្ឍនភាព, និងសង្គតិភាពនៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយនេះ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តប្រគល់ភារកិច្ចជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការសម្របសម្រួលលើការអនុវត្តប្រព័ន្ធតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយដូចខាងក្រោម៖

- **ប្រព័ន្ធរាយការណ៍**៖ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស, ឆមាស, និងឆ្នាំ ស្តីពីវឌ្ឍនភាព និងបញ្ហាប្រឈមនៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធនឹងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ជូនគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង តាមរយៈ អង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។ គណៈកម្មការអន្តរក្រសួង ដែលមានអង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ជាសេនាធិការ ត្រូវបូកសរុបរបាយការណ៍ប្រចាំឆមាស និងឆ្នាំ ជូនគណៈកម្មាធិការគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។
- **យន្តការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម**៖ គណៈកម្មការអន្តរក្រសួង មានភារកិច្ចពិនិត្យ និងសម្រេចដាក់ចេញវិធានការចាំបាច់នានាដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម។ ក្នុងករណីមានវេទយិតភាព ត្រូវស្នើសុំការសម្រេចពីគណៈកម្មាធិការគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។
- **យន្តការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃអំពីវឌ្ឍនភាពជាប្រចាំ**៖ អង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ មានភារកិច្ចតាមដាន, ត្រួតពិនិត្យ, និងវាយតម្លៃលើវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយ និងវិធានការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម ដែលបានដាក់ចេញ ព្រមទាំងវាយការណ៍លទ្ធផលវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តនេះ ជូនគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង។

៩-សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ជារួម ក្នុងបរិការណ៍ថ្មីនៃការអភិវឌ្ឍរបស់កម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាលពិនិត្យឃើញថា ការដាក់ឱ្យអនុវត្ត ពេញលេញ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងការវិនិយោគ សាធារណៈ ពិតជាមានសារៈសំខាន់ក្នុងចលនការនៃការបន្តជំរុញគាំទ្រកិច្ចអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមក្នុងល្បឿន-ល្បឿន ជាពិសេស ការឆ្លើយតបបានគ្រប់គ្រាន់ ទាំងបរិមាណ និងទាំងប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាសាធារណៈ ចំពោះ តម្រូវការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាជន។

ពិតណាស់ថា ឯកសារគោលនយោបាយនេះ គឺជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់អភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និងឯកជន និងជាសេចក្តីសម្រេចយុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើការកំណត់វិស័យអាទិភាព សម្រាប់គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈដែលអនុវត្តតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។ ដូច្នេះ ដើម្បី ឈានដល់ការអនុវត្តពេញលេញនូវយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅមុនដំណាច់ឆ្នាំ២០២០ រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវបន្តខិតខំរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, នីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការ, កំណត់យន្តការស្ថាប័ន, បង្កើតយន្តការគាំទ្រ ហិរញ្ញវត្ថុ, និងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្សចាំបាច់ ដូចដែលបានណែនាំនិងដាក់ចេញក្នុង វិធានការយុទ្ធសាស្ត្រនៃឯកសារគោលនយោបាយនេះ។

រាជរដ្ឋាភិបាល ចាត់ទុកឯកសារគោលនយោបាយនេះ ជាឯកសាររស់ ដែលអាចនឹងត្រូវបានកែសម្រួល ជាយថាហេតុ ដើម្បីធានាសង្គតិភាពចំពោះវិវឌ្ឍនាការនៃបរិការណ៍ជាក់ស្តែងនៅកម្ពុជា នាពេលខាងមុខ។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល សង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា ការអនុវត្តដោយជោគជ័យនូវ “**ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការ អភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០**” នឹងរួមចំណែក÷ (១) លើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជន, ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ, និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនិងនវានុវត្តភាពនៃការអភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ, វិស័យអាទិភាព បង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច, និងវិស័យសេវាសាធារណៈផ្សេងទៀត; និង (២) ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈ តាមរយៈនៃការពង្រឹងសមត្ថភាពក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ លើភាពអាចប៉ាន់ប្រមាណបាន នៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុរបស់រដ្ឋ។

ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ភារកិច្ចជូន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ទទួលបន្ទុកជាស្ថាប័ន នាំមុខក្នុងការសម្របសម្រួលលើការអនុវត្ត “**ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០**” ដោយត្រូវមានការចូលរួមផ្តល់ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពេញលេញ ប្រកបដោយស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ពីសំណាក់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍

សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស
សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគ
សាធារណៈ តាមយន្តការតារាងជាដៃគូ
រវាងរដ្ឋ និងឯកជន

មាតិកា

1. សេចក្តីផ្តើម.....	១
2. គោលបំណង.....	២
3. គោលដៅ.....	២
4. វិសាលភាព.....	៣
5. វឌ្ឍនភាពនៃការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស.....	៣
5.1. ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន.....	៣
5.2. ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពធនធានមនុស្ស.....	៥
6. បញ្ហាប្រឈម.....	៦
6.1. សមត្ថភាពក្នុងការងារវិភាគ និងការងារជំនាញពាក់ព័ន្ធនៅមានកម្រិត.....	៦
6.2. ការរក្សាទុកមន្ត្រីដែលមានសមត្ថភាព និងធន្នុៈវិជ្ជាជីវៈខ្ពស់.....	៧
7. កាលានុវត្តភាព.....	៧
8. ផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស ២០១៦-២០២០.....	៧
8.1. ផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន.....	៨
8.2. ផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពធនធានមនុស្ស.....	៨

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស

សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ

តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន

1. សេចក្តីផ្តើម

ក្នុងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ថ្មីរបស់កម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ច្បាស់ថា ការពឹងផ្អែកលើប្រភពទុន ហិរញ្ញប្បទានជាប្រពៃណី ដែលរួមមានថវិកាជាតិ និងហិរញ្ញប្បទានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា គឺពិតជាពុំគ្រប់គ្រាន់ទេ សម្រាប់បំពេញតម្រូវការវិនិយោគដ៏ធំបុកលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលមើល ឃើញថា ការចូលរួមរបស់ដៃគូឯកជនក្នុងការវិនិយោគសាធារណៈ គឺជាមធ្យោបាយដ៏មានសារៈសំខាន់ ដែលមិន ត្រឹមតែជាប្រភពហិរញ្ញប្បទានថ្មី សម្រាប់បំពេញបន្ថែមលើប្រភពទុនវិនិយោគសាធារណៈជាប្រពៃណីរបស់រដ្ឋ ក្នុងការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈកម្ពុជាប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងនាំមកនូវចំណេះដឹង និងចំណេះធ្វើ ព្រមទាំងបច្ចេកវិទ្យាទំនើបដល់វិស័យសាធារណៈ ក្នុងការរៀបចំ និងគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការគម្រោងវិនិយោគលើ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ប្រកបដោយនវានុវត្តភាព និងកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ជាងមុនទៀតផង។

ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានសម្រេចប្រគល់ភារកិច្ចជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដឹកនាំរៀបចំ គោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគ សាធារណៈ ក្នុងគោលបំណងបង្កើតនូវបរិស្ថានអំណោយផលសម្រាប់បន្តជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តការវិនិយោគរបស់ វិស័យឯកជន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការចូលរួមស្តារ, កសាង, ប្រតិបត្តិការ, និងថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ប្រកបដោយនវានុវត្តភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ព្រមទាំងមានសង្គតិភាពជាមួយនឹងឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ។

ក្នុងស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ចំពោះភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលជាសេនាធិការ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល បានបង្កើតក្រុមការងារបច្ចេកទេសរៀបចំ “ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការ ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០” និងធ្វើ សមាហរណកម្មមុខងារគន្លឹះចំនួន ០២ ទៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់នៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា និងអគ្គ- នាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគ្រប់គ្រងបំណុល គឺ៖ ១) អង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ថ្នាក់កណ្តាល (Central PPP Unit) នៅក្នុងការិយាល័យសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន នៃនាយកដ្ឋាន វិនិយោគ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា និង ២) អង្គភាពគ្រប់គ្រងហានិភ័យ (Risk Management Unit) នៅក្នុង

ការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងបំណុល នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និង គ្រប់គ្រងបំណុល។

បច្ចុប្បន្ន សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្សនៃអង្គភាពទាំង ០២ ខាងលើ នៅមានកម្រិតនៅឡើយ ដែល ទាមទារឱ្យក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ចាំបាច់ត្រូវរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធាន មនុស្សមួយប្រកបដោយភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដើម្បីពង្រឹងមុខងារគន្លឹះទាំង ០២ នេះ ឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវ ការការងារចាំបាច់របស់កម្ពុជា និងស្របតាមឧត្តមានុវត្តជាអន្តរជាតិ។

ចំណែកក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក៏បានបង្កើតអង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន (PPP Unit) ឬ ធ្វើ សមាហរណកម្មទៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់របស់ខ្លួនផងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី សមត្ថភាពស្ថាប័ន និង ធនធានមនុស្សនៃអង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅតាមបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ ក៏នៅ មានកម្រិតដែរ ព្រោះថា កន្លងមក រាល់គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ទាំងអស់ សុទ្ធសឹងតែជាគម្រោងដែលបានសិក្សា និងស្នើឡើងដោយវិស័យឯកជន។

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន គឺជាឧបករណ៍ជំនួយដ៏មានសារៈសំខាន់ និងមិនអាចខ្វះបាន សម្រាប់គាំទ្រដល់ការអនុវត្ត “ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០”។ ផែនការនេះ នឹងត្រូវប្រើប្រាស់ជាត្រីវិស័យ សម្រាប់ចង្អុលទិសអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស ក្នុងការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ សំដៅរួមចំណែកទ្រទ្រង់ចីរភាពនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង។

2. គោលបំណង

ផែនការនេះ មានគោលបំណងពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស របស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ នឹងការគ្រប់គ្រងការវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធភាព, តម្លាភាព, សង្គតិភាព និងភាពប្រទាក់ក្រឡាជាមួយគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធ ផ្សេងទៀត។

3. គោលដៅ

ផែនការនេះ មានគោលដៅដាក់ចេញនូវផែនការសកម្មភាពក្នុងការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធាន មនុស្ស របស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍ និងការអនុវត្តយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន

សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យដែលកើតចេញពីគម្រោងវិនិយោគ
សាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

4. វិសាលភាព

ផែនការនេះ មានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្សសម្រាប់
មុខងារអង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជនថ្នាក់កណ្តាល និងអង្គភាពគ្រប់គ្រងហានិភ័យ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

5. វឌ្ឍនភាពនៃការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស

បើទោះបីជាកន្លងមកពុំទាន់មានផែនការជាក់លាក់ក្តី ក៏ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានកំណត់យកការ
អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្សរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ គឺជាកិច្ចការអាទិភាពដ៏សំខាន់ ក្នុងការ
រួមចំណែកជំរុញការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។ ក្នុងន័យនេះ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
តែងបានយកចិត្តទុកដាក់ជាប់ជាប្រចាំលើកិច្ចការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស
របស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយផ្តោតសំខាន់លើមុខងារគន្លឹះទាំងពីរ គឺ៖ អង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង
ឯកជនថ្នាក់កណ្តាល (Central PPP Unit) និងអង្គភាពគ្រប់គ្រងហានិភ័យ (Risk Management Unit)។ ទន្ទឹម
នេះ វគ្គបណ្តុះបណ្តាលមួយចំនួន ក៏មានការចូលរួមពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផងដែរ។ វឌ្ឍនភាពនៃការអភិវឌ្ឍ
សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស នៃមុខងារទាំងពីរ នារយៈកាលកន្លងមក មានដូចខាងក្រោម៖

5.1. ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន

នៅក្នុងអាណត្តិរាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី៤ នៃរដ្ឋសភានេះ រចនាសម្ព័ន្ធនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
ត្រូវបានកែសម្រួលតាមរយៈអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ
និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងអនុក្រឹត្យលេខ ១៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមីនា
ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា៤៤ មាត្រា៤៥ មាត្រា៤៦ និងមាត្រា៤៧ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក
ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣។ គោលបំណងចម្បង នៃការកែសម្រួលរចនាសម្ព័ន្ធឡើងវិញនេះ គឺដើម្បីបន្ត
ធានាគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃលទ្ធផលបំពេញការងារក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។

ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានចេញអនុក្រឹត្យលេខ ១១៥.អនក្រ.បក ស្តីពីការតម្លើងនាយកដ្ឋានសហ-
ប្រតិបត្តិការ និងគ្រប់គ្រងបំណុល ទៅជាអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគ្រប់គ្រងបំណុល ហើយ
ការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងបំណុល នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និង

គ្រប់គ្រងបំណុល បំពេញមុខងារជាអង្គភាពគ្រប់គ្រងហានិភ័យ (Risk Management Unit) តាមប្រកាសលេខ ៦៦៦ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦។

អនុលោមតាមអនុក្រឹត្យលេខ ១៩ អនក្រ.បក ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានចេញប្រកាសលេខ ១៥០០ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃនាយកដ្ឋាននិងអង្គភាពក្រោម ឱវាទអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា។ ប្រកាសនេះ បានកំណត់ឱ្យការិយាល័យសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន នៃ នាយកដ្ឋានវិនិយោគ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា បំពេញមុខងារជាអង្គភាពភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជនថ្នាក់កណ្តាល (Central PPP Unit) ។

ក្នុងបរិការណ៍បច្ចុប្បន្នរបស់កម្ពុជា និងស្របតាមការអនុវត្តជាសកល អង្គភាពភាពទាំង ០២ នេះ ត្រូវ បំពេញមុខងារ និងភារកិច្ចលម្អិត ដូចខាងក្រោម៖

ក. អង្គភាព ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជនថ្នាក់កណ្តាល(Central PPP Unit)

- សម្របសម្រួល និងគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការនៃគម្រោងវិនិយោគ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- ផ្តល់នូវការគាំទ្រខាងផ្នែកប្រតិបត្តិការដល់ក្រសួង ស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលទទួលបាន សិទ្ធិប្រទាន ក្នុងការចុះកិច្ចសន្យាជាមួយដៃគូឯកជន ដើម្បីកំណត់, វាយតម្លៃ, រៀបចំវិនិយោគសម្ព័ន្ធ, ធ្វើកិច្ចលទ្ធកម្ម, ចុះកិច្ចសន្យា, និងគ្រប់គ្រងគម្រោង។
- ពិនិត្យ និងតាមដានគម្រោងវិនិយោគ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅតាម ដំណាក់កាលសំខាន់នីមួយៗ។
- ផ្តល់អនុសាសន៍ដល់គណៈកម្មាធិការបច្ចេកទេស និងគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ពាក់ព័ន្ធនឹងការ អនុវត្តគម្រោង។
- គ្រប់គ្រងមូលនិធិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍគម្រោង (PDF) ដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដល់ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ លើការងារបច្ចេកទេស ដែលត្រូវការសម្រាប់ការធ្វើប្រតិបត្តិការគម្រោង តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- ស្នើរៀបចំគណៈកម្មាធិការកិច្ចលទ្ធកម្ម និងគ្រប់គ្រងកិច្ចលទ្ធកម្ម ប្រមូលចំណូល និងទូទាត់ទៅ ឱ្យក្រុមទីប្រឹក្សា (Transaction Advisors) តាមរយៈមូលនិធិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍគម្រោង។
- និងភារកិច្ចពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

ខ. អង្គភាពគ្រប់គ្រងហានិភ័យ (Risk Management Unit)

- វិភាគ, វាយតម្លៃ, ត្រួតពិនិត្យ និងតាមដានហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនៃគម្រោងវិនិយោគ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ជាពិសេស គឺហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុដែលកើតចេញពីការធានារបស់រដ្ឋ។
- ផ្តល់អនុសាសន៍លើការបែងចែកហានិភ័យនៃគម្រោងវិនិយោគ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- គណនា និងវិភាគតាមគោលការណ៍តម្លៃនៃលុយ (Value for Money) សម្រាប់គម្រោងដែលអនុវត្តតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- និងភារកិច្ចពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

ដោយយល់ឃើញពីសារៈសំខាន់នៃមុខងារ និងភារកិច្ចរបស់អង្គភាពគន្លឹះទាំងពីរខាងលើ កន្លងមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានធ្វើការជ្រើសរើសមន្ត្រីថ្មីបន្ថែមមួយចំនួន មកបំពេញការងារនៅការិយាល័យពាក់ព័ន្ធទាំងពីរ ដែលជាអង្គសំខាន់ក្នុងការចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍គម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅកម្ពុជា គឺ៖ ១) ការិយាល័យសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជន នៃនាយកដ្ឋានវិនិយោគ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា និង ២) ការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងបំណុល នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគ្រប់គ្រងបំណុល ក្នុងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ការិយាល័យទាំងពីរនេះ ឱ្យមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ និងបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនបានពេញលេញក្នុងកម្រិតប្រកួតប្រជែងជាមួយបណ្តាប្រទេសក្នុងតំបន់ និងសកល។

5.2. ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពធនធានមនុស្ស

តាមរយៈកិច្ចស្វែងរករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នាពេលកន្លងមក កម្ពុជាទទួលបាននូវការគាំទ្រ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការខ្ពស់ ពីបណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ នាពេលកន្លងមក ក្នុងរូបភាពជាការផ្តល់ជំនួយទាំងបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ការរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងសិក្ខាសាលាក្នុងស្រុក និងការចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាល, សិក្ខាសាលា, សន្និសីទ, និងវេទិកាអន្តរជាតិ ក្រៅប្រទេស លើមុខជំនាញ និងប្រធានបទសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងគម្រោង និងការវិភាគហានិភ័យនៃគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។

ទន្ទឹមនេះ កម្ពុជាក៏បានទទួលនូវកិច្ចសហការខ្ពស់ និងការស្វាគមន៍យ៉ាងកក់ក្តៅពីប្រទេសជាមិត្តក្នុងតំបន់មួយចំនួន រួមមាន៖ ឥណ្ឌូនេស៊ី, ហ្វីលីពីន, ថៃ, សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ និងឥណ្ឌា លើដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សា

ដើម្បីស្វែងយល់ និងដកស្រង់បទពិសោធន៍ ពីការអនុវត្តជាក់ស្តែងលើការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសទាំងនោះផងដែរ។

ជាមួយ ការចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងសិក្ខាសាលា ទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស, សន្និសីទ និងវេទិកា អន្តរជាតិ, ព្រមទាំងទស្សនកិច្ចសិក្សានៅតាមបណ្តាប្រទេសនានាក្នុងតំបន់ នាពេលកន្លងមក គឺជាកាលានុវត្តភាពដ៏ សំខាន់សម្រាប់មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពជំនាញរបស់ខ្លួន តាមរយៈការក្រេបជញ្ជក់នូវចំណេះដឹង ថ្មីៗបន្ថែម និងដកស្រង់បទពិសោធន៍ពីការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅតាមបណ្តាប្រទេសនានាលើសកលលោក។ ចំណេះដឹង និងបទពិសោធន៍ដែលទទួលបានទាំងនោះ គឺជាធាតុចូលដ៏មានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការរៀបចំ ឯកសារគោលនយោបាយ, យុទ្ធសាស្ត្រ, និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការគ្រប់គ្រង ប្រតិបត្តិការ ដូចជា៖ ១) ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ; ២) ឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ; ៣) គោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រងហានិភ័យបំណុលសាធារណៈ; ៤) សេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ និង នីតិវិធីគ្រប់គ្រងការធានារបស់រដ្ឋ, និង ៥) សេចក្តីព្រាងក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយរួម សម្រាប់គ្រប់គ្រង ចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ។ល។

6. បញ្ហាប្រឈម

ទន្ទឹមនឹងវឌ្ឍនភាពសម្រេចបានខាងលើ ក៏នៅមានបញ្ហាប្រឈមគួរឱ្យកត់សម្គាល់ខ្លះៗផងដែរ នៅក្នុងការ អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគ តាមយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និងឯកជន។ បញ្ហាប្រឈមទាំងនោះ រួមមានដូចខាងក្រោម៖

6.1 សមត្ថភាពក្នុងការវិនិយោគ និងការងារដំណើរការកំណត់ទិសដៅវិនិយោគ

កន្លងមក បើទោះបីជារាជរដ្ឋាភិបាលខិតខំកសាងបាននូវធនធានមនុស្សដែលមានសមត្ថភាពលើការងារ វិភាគ និងការងារជំនាញមួយចំនួន ពាក់ព័ន្ធនឹងគម្រោងវិនិយោគ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជនក្តី ក៏នៅមានការងារវិភាគស៊ីជម្រៅ និងការងារជំនាញពាក់ព័ន្ធមួយចំនួន ដែលទាមទារឱ្យមានការគិតគូរបំពាក់បំប៉ន សមត្ថភាពជំនាញវិជ្ជាជីវៈបន្ថែមទៀត ដូចជា៖ ១) ការវិភាគ និងវាយតម្លៃ តាមគោលការណ៍តម្លៃនៃលុយ (Value for Money); ២) ការវិភាគ, វាយតម្លៃ, បែងចែក, ត្រួតពិនិត្យ, និងតាមដានហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនៃ គម្រោងវិនិយោគ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន; ៣) ការធ្វើរចនាសម្ព័ន្ធគម្រោង; និង ៤) ការរៀបចំ ផែនការ និងការធ្វើកិច្ចលទ្ធកម្ម។ល។

6.2 ការរក្សាទុកមន្ត្រីដែលមានសមត្ថភាព និងឆន្ទៈវិជ្ជាជីវៈខ្ពស់

ថ្វីត្បិតតែកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលកសាងបាននូវធនធានមនុស្ស ដែលមានសមត្ថភាពធ្វើការងារវិភាគ និងការងារជំនាញពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនក្តី ក៏ចំនួនមន្ត្រីដែលមានសមត្ថភាព និងឆន្ទៈវិជ្ជាជីវៈខ្ពស់ នៅពុំទាន់អាច ឆ្លើយតបបានតាមតម្រូវការការងារបច្ចុប្បន្ន ក៏ដូចជាទៅអនាគតនៅឡើយ។ ទន្ទឹមនេះ ការរក្សាទុកមន្ត្រីដែលមាន សមត្ថភាពបច្ចុប្បន្ន ក៏ជាបញ្ហាប្រឈមចម្បងផងដែរ ព្រោះថា ក្នុងករណីដែលការងារផ្សេង ផ្តល់នូវអត្ថ ប្រយោជន៍ ឬការលើកទឹកចិត្តខ្ពស់ជាង នោះមន្ត្រីមានសមត្ថភាពទាំងនេះអាចនឹងចាកចេញ។ ប្រសិនបើមាន ករណីនេះកើតឡើង នោះនឹងបណ្តាលឱ្យកើតមានហានិភ័យប្រតិបត្តិការ ដែលការងារសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធ មួយចំនួនអាចនឹងត្រូវរាំងស្ទះ និងពុំសម្រេចបានតាមគោលដៅកំណត់។

7. ការលាងចេញសមត្ថភាព

បើទោះបីជាមានបញ្ហាប្រឈមខ្លះៗ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើក៏ពិតមែន ក៏នៅមានកាលានុវត្តភាពក្នុងការ អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្សនៃមុខងារគន្លឹះទាំង ០២ ផងដែរ ទាំងផ្នែកបច្ចេកទេស និងទាំង ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ដោយក្នុងនោះ៖

- **ចំពោះផ្នែកបច្ចេកទេស៖** កម្ពុជាមានជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ អន្តរជាតិសាមញ្ញ (ដូចជា៖ UNESCAP, ADB, WB, IMF ជាដើម) តាមរយៈការផ្តល់ជំនាញការ អន្តរជាតិ ឬអ្នកជំនាញបច្ចេកទេស មកធ្វើបទបង្ហាញនៅក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ឬសិក្ខាសាលា ដើម្បី ផ្តល់ចំណេះដឹង និងបទពិសោធន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគ តាមយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- **ចំពោះផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ៖** រាជរដ្ឋាភិបាលអាចប្រើប្រាស់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងពីប្រភព ផ្សេងទៀត សម្រាប់ហិរញ្ញប្បទានមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធទៅចូលរួមសិក្ខាសាលា, វគ្គបណ្តុះបណ្តាល, ទស្សនកិច្ច សិក្សា, សន្និសីទ, វេទិកា ទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស និងសម្រាប់ផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីដែល មានសមត្ថភាព និងឆន្ទៈវិជ្ជាជីវៈខ្ពស់។

8. ផែនការសកម្មភាព អភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស ២០១៦-២០២០

ក្នុងគោលបំណងពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងការវិនិយោគ តាម យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន សំដៅរួមចំណែកទ្រទ្រង់ចីរភាពនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង រាជរដ្ឋាភិបាលអនុញ្ញាតឱ្យក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បន្តប្រើប្រាស់ជំនួយពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងពីប្រភពផ្សេងទៀត

ក្នុងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព ស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្ស សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគម្រោង វិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ២០១៦-២០២០ ដូចតទៅ៖

8.1. ផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័ន

ដើម្បីអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និងឯកជន ឱ្យមានភាពរឹងមាំ និងមានសមត្ថភាពពេញលេញ ក្នុងកម្រិតប្រកួតប្រជែងជាមួយប្រទេសក្នុង តំបន់ និង/ឬ លើសកលលោក ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តនូវផែនការ សកម្មភាព ដូចខាងក្រោម៖

- ១) ចាត់វិធានការចាំបាច់នានាក្នុងការរក្សាទុកមន្ត្រីមានសមត្ថភាព និងឆន្ទៈវិជ្ជាជីវៈខ្ពស់ ដែលមានស្រាប់ តាមរយៈការពិនិត្យឡើងវិញលើប្រព័ន្ធផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត។
- ២) ជ្រើសរើសមន្ត្រីថ្មីដែលមានសមត្ថភាព និងឆន្ទៈវិជ្ជាជីវៈខ្ពស់បន្ថែមទៀត ប្រកបដោយតម្លាភាព ឱ្យស្របតាមទំហំការងារជាក់ស្តែង។
- ៣) បន្តអនុវត្តអភិក្រមស្តីពីការរៀនផង និងធ្វើការងារផង។

8.2. ផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពធនធានមនុស្ស

ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពធនធានមនុស្សពាក់ព័ន្ធនឹងការងារអភិវឌ្ឍន៍ និងគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគ សាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តនូវផែនការសកម្មភាព ដូចខាងក្រោម៖

- ១) បន្តយកចិត្តទុកដាក់កសាងសមត្ថភាពមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការ ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន លើមុខជំនាញសំខាន់ៗ ដូចជា៖
  - ការពិនិត្យ និងជ្រើសរើសគម្រោង (Project Screening/Selection)
  - ការកំណត់ចរិតលក្ខណៈនៃគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន (Defining Project Characteristics)
  - ការកំណត់យថាប្រភេទនៃលទ្ធផល (Output Specification)
  - ការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធគម្រោង (Project Structuring)
  - ការរៀបចំកិច្ចសន្យាគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន (PPP Contract)
  - ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកិច្ចសន្យា (Contract Management Plan)

- ការរៀបចំផែនការកិច្ចលទ្ធកម្ម (Procurement Plan) ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការរៀបចំឯកសារ ដេញថ្លៃ និងការវាយតម្លៃសំណើដេញថ្លៃផងដែរ
- ការបែងចែកហានិភ័យក្នុងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិង ឯកជន (Risk Allocation)
- ការវិភាគ និងវាយតម្លៃគម្រោងតាមវិធីសាស្ត្រតម្លៃនៃលុយ (Value for Money)
- ការវិភាគគំរូហិរញ្ញវត្ថុ (Financial Model for Optimization of Project Life Cycle Cost)
- ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យនៃគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន
- ការគណនាកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ (Contingent Liability Calculation)
- និងមុខជំនាញពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

២) បន្តបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ តាមអភិក្រម ដូចខាងក្រោម៖

ក. ការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងស្រុក ដែលរួមមាន៖ ១) ការរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដែល បង្កាត់បង្ហាញដោយជំនាញការអន្តរជាតិ ឬមន្ត្រីនៃស្ថាប័នជំនាញអន្តរជាតិនានា, ២) ការរៀបចំ សិក្ខាសាលា ឬវេទិកា ឬសន្និសីទ ដោយមានការចូលរួមពីជំនាញការជាតិ អន្តរជាតិ ឬមន្ត្រី ជំនាញនៃក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ, និង ៣) ការសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណេត។

ខ. ការបណ្តុះបណ្តាលក្រៅប្រទេស ដែលរួមមាន៖ ១) ការចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ដែល រៀបចំដោយអង្គការស្ថាប័នក្នុងតំបន់ ឬ អន្តរជាតិនានា, ២) ការចូលរួម សិក្ខាសាលា វេទិកា ឬសន្និសីទក្នុងតំបន់ ឬអន្តរជាតិ លើប្រធានបទជំនាញពាក់ព័ន្ធ, និង ៣) ការធ្វើទស្សនកិច្ច សិក្សានៅតាមក្រសួង ស្ថាប័នជំនាញនៃប្រទេសក្នុងតំបន់ និងប្រទេសជឿនលឿននានាលើ សកលលោក។

សេចក្តីសម្រេច

ស្តីពី

**ការបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងដឹកនាំការអនុវត្ត
គោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូ
រវាងរដ្ឋ និងឯកជន**

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
លេខ ០៥០.....សហវ

សេចក្តីសម្រេច

ស្តីពី

ការបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងដឹកនាំការអនុវត្តគោលនយោបាយ

ស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៦/៣៦៨ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤១៦/៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា២ មាត្រា៣ និងមាត្រា៤ នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៤៤៤ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១១៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការតម្លើងនាយកដ្ឋានដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ដោយសារគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ទៅជាអគ្គនាយកដ្ឋានដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ដោយសារគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍, តម្លើងនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការ និងគ្រប់គ្រងបំណុល ទៅជាអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគ្រប់គ្រងបំណុល និងបង្កើតនាយកដ្ឋានសវនកម្មបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- យោងតាមតម្រូវការចាំបាច់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច

ប្រការ១.-

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងដឹកនាំការអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

- ១- ឯកឧត្តម **ចង្រី វិស្សុត** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ (កសហវ) ប្រធាន
- ២- ឯកឧត្តម **ហែម វណ្ណឌី** អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អនុប្រធាន
- ៣- ឯកឧត្តម **ជា ចុន្ទី** អគ្គលេខាធិការរងគណៈកម្មាធិការវិនិយោគកម្ពុជា
នៃក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា អនុប្រធាន
- ៤- ឯកឧត្តម **ថេង បញ្ញាធន** ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលបន្ទុកអគ្គនាយក
ផែនការនៃក្រសួងផែនការ អនុប្រធាន
- ៥- ឯកឧត្តម **ហ៊ុន ថុវ៉ាត់ស៊ី** រដ្ឋលេខាធិការទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សមាជិក
- ៦- លោកជំទាវ **ម៉ែន ឆជា** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល សមាជិក
- ៧- ឯកឧត្តម **ទូ សុវត្តិ** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន សមាជិក
- ៨- លោកជំទាវ **ភីកអែត កំរង** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម សមាជិក
- ៩- ឯកឧត្តម **គឹម ទូច** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម សមាជិក
- ១០- ឯកឧត្តម **ម៉ែម អំណត់** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់
និងនេសាទ សមាជិក
- ១១- ឯកឧត្តម **ទេព ធន** អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម
និងសំណង់ សមាជិក
- ១២- ឯកឧត្តម **សៅ សុភាព** ទីប្រឹក្សាអមក្រសួង និងជានាយកខុទ្ទកាល័យក្រសួងបរិស្ថាន សមាជិក
- ១៣- ឯកឧត្តម **សុខ គុចហាម** អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងទេសចរណ៍ សមាជិក
- ១៤- ឯកឧត្តម **ជិន ម៉ារលីន** អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងយុត្តិធម៌ សមាជិក
- ១៥- ឯកឧត្តម **ហាម ឫទ្ធិ** អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងការងារនិង
បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ សមាជិក
- ១៦- ឯកឧត្តម **គង់ វិបុល** ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលបន្ទុកអគ្គនាយក
នៃអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ កសហវ សមាជិក
- ១៧- ឯកឧត្តម **រដ្ឋាន់ សំអឿន** អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ សមាជិក
- ១៨- ឯកឧត្តម **គុណ ល្វីម** អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានគយនិងរដ្ឋាករកម្ពុជា កសហវ សមាជិក
- ១៩- ឯកឧត្តម **ហាវ រតនៈ** អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា កសហវ សមាជិក
- ២០- ឯកឧត្តម **អ៊ឹម សិទ្ធិរ៉ា** អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានដោះស្រាយផលប៉ះពាល់
ដោយសារគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ កសហវ សមាជិក
- ២១- ឯកឧត្តម **ម៉ែន ធីរុទ្ធ** អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
និងគ្រប់គ្រងបំណុល កសហវ សមាជិក
- ២២- លោក **គឹមទី កោមសី** អគ្គនាយករងបច្ចេកទេសនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា សមាជិក
- ២៣- លោក **ស៊ុន ចាន់សេរីវុត្តា** អគ្គនាយករងនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល សមាជិក

២៤- លោក	ចន ណារិន្ទ	អគ្គនាយករងនៃអគ្គនាយកដ្ឋានគោលនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ កសហវ	សមាជិក
២៥- លោក	ស៊ិន ផល្លា	ប្រធានលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សានីតិកម្ម កសហវ	សមាជិក

ប្រការ២._

គណៈកម្មការអន្តរក្រសួងដឹកនាំការអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន មានមុខងារ និងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ពិនិត្យឡើងវិញលើបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ព្រមទាំងរៀបចំ និងផ្តល់អនុសាសន៍ ក្នុងការធ្វើវិសោធនកម្ម ឬ ធ្វើសំណើរៀបចំសេចក្តីព្រាងច្បាប់ថ្មីស្តីពីយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន តាមការ ចាំបាច់។
- រៀបចំសេចក្តីព្រាងអនុក្រឹត្យ ប្រកាស លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការនៃគម្រោង វិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- ពិនិត្យ និងអនុម័តបញ្ជីគម្រោងអាទិភាព និងលទ្ធផលនៃការសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាពគម្រោងអាទិភាព រួមទាំងគម្រោង ដែលនឹងដាក់ឱ្យអនុវត្តសាកល្បងតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- បូកសរុបរបាយការណ៍ប្រចាំឆមាសនិងប្រចាំឆ្នាំ ជូនគណៈកម្មាធិការគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។
- ពិនិត្យ និងសម្រេចដាក់ចេញវិធានការចាំបាច់នានា ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម។ ក្នុងករណីមានវេទយិតភាព ត្រូវស្នើសុំការសម្រេចពីគណៈកម្មាធិការគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។

ប្រការ៣._

គណៈកម្មការអន្តរក្រសួងដឹកនាំការអនុវត្តឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន មានក្រុមការងារបច្ចេកទេស សម្រាប់សម្របសម្រួលការអនុវត្តគោលនយោបាយភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ស្ថិត នៅក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ជាលេខាធិការដ្ឋាន ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

១-	ឯកឧត្តម	ប៉ែន ធីរុទ្ធ	អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគ្រប់គ្រងបំណុល (អសប)	ប្រធាន
២-	លោក	រស់ បរម	អគ្គនាយករងនៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា (អថ)	អនុប្រធាន
៣-	លោក	ម៉ាន សុភារ៉ា	ប្រធាននាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងបំណុលនៃអគ្គនាយកដ្ឋាន សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគ្រប់គ្រងបំណុល	អនុប្រធាន
៤-	លោក	ចង្វី វិចិត្រ	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានវិនិយោគនៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា	សមាជិក
៥-	លោក	ឱម ម៉ាក់ធារិន្ទ	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានវិនិយោគនៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា	សមាជិក
៦-	លោក	ហ៊ុន បុណ្ណារត្ន	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការពហុភាគី នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគ្រប់គ្រងបំណុល	សមាជិក
៧-	លោក	ចាន់ សុបញ្ញាវណ្ណ	អនុប្រធានការិយាល័យសហប្រតិបត្តិការពហុភាគីទី១ នៃនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការពហុភាគី (អសប)	សមាជិក
៨-			ការិយាល័យសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជននៃនាយកដ្ឋានវិនិយោគ (អថ)	សមាជិក
៩-			ការិយាល័យវិភាគបំណុលនៃនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងបំណុល (អសប)	សមាជិក

ប្រការ៤._

ក្រុមការងារបច្ចេកទេស សម្រាប់សម្របសម្រួលការអនុវត្តគោលនយោបាយភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន មានភារកិច្ច ដូចខាងក្រោម៖

- សម្របសម្រួលនិងគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការនៃគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- ផ្តល់ការគាំទ្រខាងផ្នែកប្រតិបត្តិការដល់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចចុះកិច្ចសន្យាជាមួយដៃគូឯកជន ក្នុងការកំណត់ វាយតម្លៃ រៀបចំវិនិយោគម្តង ធ្វើកិច្ចលទ្ធកម្ម ចុះកិច្ចសន្យា និងគ្រប់គ្រងការអនុវត្តគម្រោង។
- ពិនិត្យ និងតាមដានលើកិច្ចប្រតិបត្តិនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃវគ្គរបស់គម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- ផ្តល់អនុសាសន៍ដល់គណៈកម្មការអន្តរក្រសួងលើការអនុវត្ត និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- គ្រប់គ្រងមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍គម្រោង សម្រាប់គាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុដល់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធលើការងារសិក្សា និងការរៀបចំគម្រោង ព្រមទាំងប្រតិបត្តិការនានាដើម្បីឈានដល់ការប្រគល់កិច្ចសន្យាអនុវត្តគម្រោងតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន។
- តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយ និងវិធានការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម ព្រមទាំងរាយការណ៍លទ្ធផលវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តជូនគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង។
- បំពេញភារកិច្ចពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត តាមការកំណត់របស់ប្រធានគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង។

ប្រការ៥._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងសេចក្តីសម្រេចនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ៦._

នាយកខុទ្ទកាល័យ អគ្គលេខាធិការ អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ និងអគ្គាធិការនៃអគ្គាធិការដ្ឋាន អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

ចម្លងជូន៖

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច, ឯកឧត្តម, លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- ដូចប្រការ៦
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

សមាសភាព

ក្រុមការងារបច្ចេកទេស

រៀបចំឯកសារគោលនយោបាយ

ស្តីពី

ការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូវិនិយោគ និងឯកជន

សម្រាប់ក្រុមប្រឹក្សានាយករដ្ឋមន្ត្រីនិងយោគសាធារណៈ

២០១៦-២០២០

សមាសភាពក្រុមការងារបច្ចេកទេស

**រៀបចំឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការអភិវឌ្ឍយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន
សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ ២០១៦-២០២០**

- ១- ឯកឧត្តម **ប៉ែន ធីរុទ្ធ** អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគ្រប់គ្រង
បំណុល (អសប)
- ២- លោក **រស់ បរម** អគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា (អថ)
- ៣- លោក **ឈួន សំរិទ្ធិ** អគ្គនាយករង នៃ អសប
- ៤- លោក **ម៉ាង សុភារ៉ា** ប្រធាននាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងបំណុល (នគប) នៃ អសប
- ៥- លោក **ហ៊ុំ គុណតុឡន៍** ប្រធាននាយកដ្ឋានកិច្ចការទូទៅ នៃ អសប
- ៦- លោក **ហ៊ុល បុណ្ណារ៉ុត** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការពហុភាគី (នសព) នៃ អសប
- ៧- លោក **ឱម ម៉ាក់នារិទ្ធ** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានវិនិយោគ (នវ) នៃ អថ
- ៨- លោក **ស ម៉ិនរិទ** ប្រធានការិយាល័យសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជន នៃ នវ-អថ
- ៩- លោក **ខៀវ ណារ៉ា** ប្រធានការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃ នគប-អសប
- ១០- លោក **ឈឹម សុបស្មី** អនុប្រធានការិយាល័យសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជន នៃ នវ-អថ
- ១១- លោក **លុយ សុក្រឹត** អនុប្រធានការិយាល័យសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជន នៃ នវ-អថ
- ១២- លោក **ចាន់ សុបញ្ញាវណ** អនុប្រធានការិយាល័យសហប្រតិបត្តិការពហុភាគីទី១ នៃ នសព-អសប
- ១៣- លោកស្រី **ខុន បូលីតា** មន្ត្រីការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃ នគប-អសប
- ១៤- លោកស្រី **ឈួន វិះវឌ្ឍនា** ជំនាញការផ្នែកវិភាគបំណុល នៃការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃ នគប-អសប
- ១៥- លោក **អ៊ុន សាកាន** ជំនាញការផ្នែកវិភាគបំណុល នៃការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃ នគប-អសប
- ១៦- កញ្ញា **អ៊ុន ប័ន្តពិសី** ជំនាញការផ្នែកវិភាគបំណុល នៃការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃ នគប-អសប
- ១៧- លោក **ជាង សុតុទ្ធិ** ជំនាញការផ្នែកគ្រប់គ្រងបំណុលនៃការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃ នគប-អសប
- ១៨- លោក **យ៉ន ហ៊ុន** ជំនាញការផ្នែកគ្រប់គ្រងបំណុលនៃការិយាល័យវិភាគបំណុល នៃ នគប-អសប